

Fra LaRouche-bevægelsen 31. dec. 2014:

De afgørende slag vil finde sted i begyndelsen af januar

Foran os ligger der en nedsmeltning af hele det transatlantiske finanssystem, muligvis så tidligt som i begyndelsen af januar, understregede Lyndon LaRouche i dag (30. dec.). Det dikterer nødvendigheden af hurtigt at få et resultat mht. at få USA og Europa ind i BRIKS-dynamikken, og ikke planer og løsninger på længere sigt, som måske vil komme for sent til at gøre en forskel, med mindre vi handler nu. Under disse betingelser kan det være farligt at planlægge for længere ud i fremtiden, erklærede LaRouche.

Den aktuelle udvikling i Grækenland er et eksempel på, hvor hurtigt situationen, så vel som gældskrisen, udvikler sig. Der er nu udskrevet nyvalg til den 25. januar, og det vil sandsynligvis resultere i en regering ledet af Syriza, der allerede har gjort det klart, at de har til hensigt at bryde væk fra den folkemorderiske nedskæringspolitik, som Trojkaen har tvunget ned over landet. Som rystede kommentatorer i Det britiske Imperiums medier alle indrømmer, så kan denne »antisystem«-smitte lynhurtigt sprede sig til Spanien, Portugal, Italien, Frankrig og selv Storbritannien.

I en artikel i *Financial Times* sagde Gideon Richman det direkte: den største risiko er, at »vælgerne gør oprør mod den økonomiske nedskæringspolitik«; sker det, vil hele »korthuset, med gæld, bailout (statslige redningspakker) og nedskæringspolitik begynde at vakle«. Dette minder om JP Morgans klage fra begyndelsen af maj 2013 over, at det største problem i Europa er eksistensen af anti-fascistiske forfatninger, der blev vedtaget efter Anden Verdenskrig.

For fascisme ville forstås gøre livet så meget lettere for Det britiske Imperium. En skam, at russerne, kineserne, andre BRIKS-lande og et voksende antal nationer i hele Latinamerika og Asien ikke er enige og ikke bøjer sig for afpresningen med trusler om en militær og finansiel atomkrig.

Med hensyn til USA, erklærede LaRouche, så er vi bankerot, og befolkningen er demoraliseret. Vore militære kapaciteter er ødelagt, vore institutioner inkompetente og i færd med at bryde sammen. USA er forkrøblet, understregede LaRouche, og vi må foretage en udrensning af den økonomiske og moralske sygdom, der har taget over, især efter mordet på Kennedy. Til dette formål har [LaRouche udstedt et offentligt krav om retsforfølgelse](#) af Cheney og andre i Bushregeringen for deres torturprogram, og retsforfølgelse af Obama for hans de facto medskyldighed ved at mørklægge disse forbrydelser.

»Som en af de 16 millioner overlevende amerikanere, der gjorde tjeneste i Anden Verdenskrig og kæmpede for at besejre et Hitler-regime, der begik ubeskrivelige forbrydelser mod menneskeheden, kan jeg tale med særlig autoritet«, erklærede LaRouche. »At stille disse forbrydere for retten er den ultimative prøve for, om vores nation er i besiddelse af den moralske standard, der skal til for at overleve. At tolerere og mørklægge sådanne afskyelige handlinger, der udføres i så stor målestok af elementer i vores egen regering, er i sig selv en forbrydelse imod vores nations principper, der er bevaret som en helligdom i vores Forfatning.«

Se også: <https://larouchepac.com/20151230-8>

Fra LaRouche-bevægelsen 30. dec. 2014: Udvikling er det nye navn for fred – Wall Street er navnet for krig

Mens nationerne allierede i BRIKS, under anførsel af Kina, fortsætter med at gå frem med økonomisk udvikling og menneskelig kreativitet, hænger faren for verdenskrig over denne planet, fordi det er City of Londons og Wall Streets politik at konfrontere og ødelægge Rusland og Kina som økonomiske magter.

I et nyt [interview med EIR](#), insisterer cheftalsmand for den kommission, der bygger den nye, inter-oceaniske kanal igennem Nicaragua – et stort infrastrukturprojekt, der er blevet muligt gennem fremvæksten af BRIKS – på, at USA og Europa må droppe denne »konfrontationspolitik«, som »vil give bagslag«, og gå med i BRIKS-initiativet, »en realitet, der er på vej frem.« Den anden, ekstraordinære, nye kanal igennem Suez er ligeledes i færd med at transformere den fysiske handels produktivitet til fordel for produktion på planeten, og denne kanal er ligeledes en del af den nye »Maritime Silkevej«, som Kina er i færd med at udvikle til gavn for et stort antal nationer. Egyptens og Kinas præsidenter har netop haft fire dage med historiske møder, hvor de udformede dette.

Dette er, hvad USA må komme på linje med, for at spille en

rolle i udformningen af menneskehedens økonomiske fremtid.

Men årsagerne til, at USA og Obama IKKE gør det, er blevet udstillet åbenlyst – og må ændres. Wall Street og London har, i deres »saudiske oliesanktionseskapade«, der har til formål at ødelægge Ruslands økonomi, udløst de finansielle furier over sig selv samtidig med, at de har bekræftet den russiske præsident Putins faste beslutning om at forberede Rusland til at forsvare sig i krig. Idet de søger Ruslands og Kinas ødelæggelse som økonomiske udviklingsmagter, er Wall Street i færd med at sprænge sig selv i luften.

Vi står nu over for finansielt kaos fra et Wall Street, der har udestående derivater til en 'værdi' af 10-20 billioner dollar i den kollapsende gæld i oliesektoren. Og som flere og flere eksperter indser, så gennemtvang Wall Street og Obama den 16. dec. den pludselige ophævelse af en vigtig bestemmelse vedr. derivater, netop pga. af dette overhængende kaos – for at sikre en bestemmelse om, at den amerikanske regering vil blive nødt til redde Wall Street gennem en bailout (statslig bankredning, –red.)

Vi citerer *EIR*-magasinets stiftende redaktør, Lyndon LaRouches udtalelse om denne skandale i dag:

»Denne seneste vedtagelse i Kongressen er totalt svindelagtig; den blev købt og betalt af Wall Street. Denne 'aftale', som Kongressen vedtog, og som de påstod, blev lov, var en lovovertrædelse – svindel begået gennem finansiell korrupsion. Denne Kongreslov var et bedrageri imod lov i princippet og må ændres. Og hvis vi må stille nogle af dem, hvis forudgående valg også var betalt for af Wall Street, for en rigsret, så bør vi gøre det.«

Hele det såkaldte »fracking-boom«, sagde LaRouche, er et bedrageri mod økonomisk produktivitet og er ved at trække den amerikanske økonomi ned.

LaRouche og *EIR* har insisteret på, at Glass/Steagall-loven må

genindføres sådan, som præsident Franklin Roosevelt oprindeligt havde tænkt det, for at knuse Wall Streets magt – og, i denne krisesituation, afværge den fare for verdenskrig, som Wall Streets finansielle krig truer med at udløse. Der er nogle, der siger, at den opstand, der brød ud mod Wall Streets korrumpation af Kongressen, har skabt et »Glass/Steagall-momentum«. Men USA har brug for mere: skabelsen af et nationalt kreditsystem; anvendelsen af denne kredit til projekter, der øger produktiviteten; den snarlige udvikling af termionukleare fusionsteknologier. USA har brug for [LaRouches »Fire Love«](#).

LaRouche-bevægelsen vil i sin briefing i morgen offentliggøre en erklæring, der begrunder og retfærdiggør retsforfølgelsen af tidligere vicepræsident Dick Cheney og hans medsamsvorne for at udøve illegal tortur under falsk dække af amerikansk lovgivning, samt retsforfølgelsen af Barack Obama for at bruge sin embedsperiode til at mørklægge denne tortur.

**RADIO SCHILLER den 30.
december 2014:
Talsmand for
Nicaraguakanalen: Europa og
USA må tilslutte sig BRIKS//
Ruslands nye strategiske**

doktrin

Med næstformand Michelle Rasmussen

NATO responderer på Ruslands nye militærdoktrin

27. dec. 2014 – Det Hvide Hus og NATO svarede begge på Ruslands nye militærdoktrin med banaliteter, men de sang også begge helt klart den samme sang, der gav Rusland skylden for problemerne i Ukraine. »Vi deler med Rusland ønsket om at forhindre konflikter ved at arbejde sammen i internationale fora og om spørgsmål af gensidig interesse, såsom at modarbejde voldelig ekstremisme og spredningen af masseødelæggelsesvåben«, sagde en unavngiven, højtstående amerikansk regeringsperson til Sputnik nyhedsbureauet i går.

»NATO udgør ikke nogen trussel mod Rusland eller noget andet land«, sagde talskvinde for NATO Oana Lungescu og tilføjede, at NATO udelukkende er en forsvarsalliance. »NATO vil fortsat søge at få et konstruktivt forhold til Rusland, som vi har gjort i mere end to årtier«, understregede hun, men tilføjede, at et tættere samarbejde mellem NATO og Rusland »kun ville være muligt, hvis Rusland overholder international lov og internationale principper, inklusive nationers ret til frit at vælge deres fremtid.«

Den amerikanske embedsmand sagde ligeledes, at Washington mener, at en betydningsfuld trussel mod europæisk og international stabilitet i dag kommer fra nationer, der krænker deres naboers territoriale integritet og suverænitet, »som Rusland fortsat gør i Ukraine.«

En del af den trussel fra NATO, som Rusland responderer på, er den forøgede tilstedeværelse af NATO-skibe i Sortehavet. Den ledsagede missildestroyer U.S.S. Donald Cook, der nu er udstationeret med base i Rota, Spanien, som en del af NATO's missilforsvarsplan, sejlede ind i Sortehavet i går for anden gang i år. »Ulykkeligvis er Sortehavet ved at blive et sted, hvor ikke-regionale magter er permanent til stede. Hvad de gør der, er ikke klart«, sagde Ruslands ambassadør til NATO, Aleksandr Grushko. »Vi vil selvfølgelig tage de nødvendige modforholdsregler«, fortsatte han.

Putin underskriver ny militærdoktrin

26. dec. 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin underskrev i dag en ny, russisk militærdoktrin. Ifølge de russiske medier er kernen i doktrinen den samme, dvs., at det russiske militær fortsat er et instrument til forsvar, der kun skal anvendes som sidste udvej, og at formålet med atomstyrkerne er at afskrække potentielle fjender fra at angribe Rusland samtidig med, at der er mulighed for at bruge dem til at forsvare landet mod et militærangreb, der truer landets eksistens, hvad enten det er et atomart eller et konventionelt angreb.

Den nye doktrin identificerer den udefra kommende hovedtrussel mod Rusland som NATO's militære oprustning og udvidelse mod øst. Indsatsen fra USA/NATO for at opbygge et globalt missilforsvarssystem, og USA's implementering af sin prompt global strike-doktrin ('hurtigt globalt angreb') identificeres ligeledes som globale, strategiske trusler.

De øvrige opdateringer af doktrinen, som det forklares i en rapport fra det Russiske Sikkerhedsråd den 19. dec., inkluderer fremvæksten af nye trusler mod sikkerheden i det nordlige Afrika, Syrien, Irak og Afghanistan.

Nationalt konfronteres Rusland af trusler om »handling, der tilsigter en voldelig ændring af den russiske, forfatningsmæssige orden, destabilisering af det politiske og sociale miljø, forstyrrelse af regeringsinstitutioners funktion, afgørende vigtige civile og militære faciliteter og informationsinfrastrukturen i Rusland«, siger doktrinen iflg. *Russia Today*. »Fremvæksten af arnestederne for inter-etniske og/eller inter-religiøse spændinger, militariserede, internationale, radikale grupperinger og udenlandske, private, militære organisationer i de områder, der støder op til den Russiske Føderations og dens allieredes grænser, så vel som tilstedeværelsen af territoriale modsætninger og en vækst i separatisme/ekstremisme i forskellige regioner i verden«, tilføjer doktrinen iflg. *TASS*.

Ifølge rapporten fra *Russia Today* ser Moskva sin deltagelse i BRIKS, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, Shanghai Samarbejdsorganisationen og andre organisationer som en hovedfaktor i at forhindre militære konflikter.

Foto: Den russiske præsident præsiderer over et møde i det Russiske Sikkerhedsråd den 26. dec. 2014.

Ting, vi ikke har drømt om, ligger foran os: Lyndon og Helga Zepp-LaRouche taler på konference i Dubna, Rusland, den 22. dec. 2014

Lyndon LaRouche: Vi har en klar mulighed for storhed.

»Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, men hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.«
Lyndon H. LaRouche, Jr.

Lyndon LaRouche optog følgende budskab på video til den »IV Internationale Videnskabelige Konference om Grundliggende og Praktiske Problemer i Forbindelse med en Opretholdelsen af Udvikling i Systemet med Natur-Samfund-Menneske: Videnskab, Konstruktion og Uddannelse«, som blev afholdt den 22. dec. 2014 på Dubna Internationale Universitet for Natur, Samfund og Menneske, 100 km uden for Moskva.

Konferencens sponsorer inkluderede Det Russiske Naturvidenskabelige Akademi (RAS), RAS' Videnskabelige Råd for Komplekse Problemer i tilknytning til Eurasisk Integration, Modernisering og Opretholdelse af Udvikling; Kasakhstans Nationale Naturvidenskabelige Akademi, samt Dubna Universitet, hvor konferencen blev afholdt.

Man har præsenteret taler af LaRouche og LPAC's videnskabsteam på konferencer i Dubna i flere år. Hovedarrangørerne, Boris

Bolshakov og Oleg Kuznetsov, begge professorer, var medarbejdere til nu afdøde Pobisk Kuznetsov, den russiske visionære, industriorganisator og LaRouches ven. I år var LaRouches budskab(udskrift 1) og Helga Zepp-LaRouches præsentation om Verdenslandbroen som alternativ til krig (udskrift 2) programsat til at være hovedtalerne på plenarforsamlingen ved konferencens åbning.

Se begge videotaler [her](#).

»Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, med hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.«
Lyndon H. LaRouche, Jr.

»Mine hilsener til konferencen,

Det, vi nu står overfor på planetarisk skala, er noget fuldstændig nyt, noget, der aldrig før er sket, håber vi. For det, der nu er sket, er, at vi er på randen til at bringe planetens største nationer, de væsentligste nationer, sammen; med hensyn til kvantitet osv., er de fortsat under udvikling; men det er en bemærkelsesværdig udvikling, f.eks. i Sydamerika, i elementer af Afrika, og nogle elementer af Europa, især i Rusland, samt på andre steder, enkelte steder.

Men dette er problemet: Vi har Det britiske Imperium, som er menneskehedens mangeårige fjende. Vi må ikke alene besejre denne fjende, men vi må også leve op til den opgave at bringe USA, det amerikanske folk, ud af deres aktuelle elendighed og desorientering, hvilket er muligt, det kan lade sig gøre, det kan gøres. Men USA's nuværende regering er et umuligt instrument, og vi må skaffe os af med de fleste af de elementer, der dominerer USA's regering netop nu. Vi må også understrege, at den amerikanske regering i virkeligheden er en gren af det saudiske og det britiske imperium, som de

imperier, der er involveret i terroren i Asien.

Hvad vi derfor må overveje er de planer, som vi skal lægge, eller som vi burde være i gang med at lægge nu, og som vil gøre det muligt for verden at få et nyt syn på sig selv. De store nationer, som er vokset frem i Asien og Sydamerika, f.eks., det er store nationer, som har et stort potentiale; men vi må beskytte processen. Vi må fjerne Det britiske Imperium. Hvis Det britiske Imperium har magten, er der ingen sikkerhed. Hvis elementer af USA, som er en del af Det britiske Imperium, er der, samt lignende former for onde kræfter, er vi i fare for at miste alt, og muligheden for en atomkrig, på globalt plan, er stadig til stede.

Jeg er overbevist om, at vi kan gøre det. Jeg er overbevist om det, fordi jeg ved, at der er evner i det menneskelige intellekt nu ... der kan føre til et nyt begreb om, hvad meningen med den menneskelige art, og selve vores planet, er.

Det, jeg er i færd med at gøre, for at sige det ganske kort, er, at jeg forsøger at bevirke, at den nuværende amerikanske regering bliver dumpet, fordi det er en rådden regering og må reformeres. Man behøver ikke at ændre den måde, som den amerikanske regering er udtænkt til at være; det, vi har brug for, er at ændre sammensætningen af den amerikanske regering, især under de seneste to regeringer. Hvis det sker, er jeg sikker på, at de rædsler, som de fleste mennesker i USA, og i andre nationer, står overfor, kan besejres. Problemet er, at vi må besejre fjenden, fjenden, som er de kræfter, vi må gøre op med.

Jeg er overbevist om, at vi kan gøre det. Jeg er overbevist om det, fordi jeg ved, at der nu er evner i det menneskelige intellekt, som er ringe forstået, som mennesker i nogle dele af verden, som i Kina, og i en vis særlig grad Rusland, og Indien og så fremdeles, og BRIKS-landene – at disse nationer går i retning af selvudvikling, fælles selvudvikling, som kan føre til et nyt begreb om, hvad meningen med den menneskelige

art, og selve vores planet, er.

Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, men hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.

For eksempel ved vi, at den menneskelige art ikke er et dyr, og at intet dyr er den menneskelige art! Vi ved andre ting om livet og ting osv., som det er af afgørende betydning, at vi ved. Vi ser, hvad der sker i Kina, i udviklingen af rumforskningen der: Dette er en revolution, som fører os i retning af stjernerne. Og andre nationer vil følge den samme kurs, og følge den samme kurs, som man på denne måde følger i Kina. Og deri ligger vores håb!

Men det er ikke bare håb, det er en forståelse af, hvad der udgør de store muligheder, og hvad der udgør de store farer, som ligger foran os.

For eksempel, vi har nu denne kvinde [Victoria Nuland], som anfører og kontrollerer en del af Centraleuropa fra USA: en ond person. Denne person må fjernes, må fjernes fra USA og af USA; og sådanne ting må ske.

Men min pointe er, jeg ser et klart, optimistisk punkt, en klar mulighed for storhed. Det, vi må gøre, er ganske enkelt at bygge på det, forstå de handlinger, vi må foretage, forstå de forberedelser, vi må gøre: Vi står på randen til potentialet for den største fordel i menneskehedens fremskridt, som vi hidtil har kendt. Og vi må kæmpe nu for at sikre denne fordel for menneskehedens fremtids skyld, idet menneskeheden bevæger sig ud i de højereliggende dele af Solsystemet.«

Helga Zepp-LaRouche:

At skabe en verden, der er menneskeværdet værdigt

Helga Zepp-LaRouche holdt denne tale over video til konferencen i Dubna, den 22. dec. 2014:

» ... Vi kunne have reddet de tidligere Comecon-landes industrielle kapacitet ved at bruge disse kapaciteter til at opbygge infrastruktur-udviklingskorridorer over hele Asien og Europa; og på denne måde kunne vi have forandret forholdene i indlandsområderne på det eurasiske kontinent til at yde en bedre levestandard for alle mennesker på dette kontinent.«
Helga Zepp-LaRouche.

»Kære deltagere på konferencen i Dubna,

Jeg tror, De alle sammen er bevidste om, at verden befinder sig på et ekstremt vanskeligt tidspunkt, og at, hvis den aktuelle politik, der føres af den amerikanske regering, briterne, NATO og EU, fik lov at fortsætte, ville en atomkrig efter al sandsynlighed finde sted og føre til civilisationens udslettelse.

Jeg tror, at det er tydeligt, at både den russiske og den kinesiske regering er fuldt ud bevidste om denne fare, og hvis man lytter til den tale, som præsident Putin holdt, hans årlige tale til begge husene i den Russiske Føderation, så sagde han en ting, som jeg mener, er fuldstændig klart: Det, som hele den nuværende krise handler om, er ikke Ukraine. Han understregede, at hvis de ikke havde fundet krisen i Ukraine, så ville de have fundet en anden vej, og det er nøjagtigt, hvad jeg tror, er fuldstændig sandt. Og jeg fremkommer ikke med dette som en mening, jeg har, men som en person, der, sammen med hr. LaRouche, i meget lang tid har været aktivt involveret i at forsøge at ændre verdens kurs hen imod en fredsorden for det 21. århundrede.

Da Sovjetunionen opløstes i 1991, foreslog vi et økonomisk program, som vi kaldte Den eurasiske Landbro, Den nye Silkevej, og det var idéen om at forbinde Europas befolknings-

og industricentre med Asiens, igennem såkaldte »udviklingskorridorer; på denne måde kunne vi have reddet de tidligere Comecon-landes industrielle kapacitet ved at bruge disse kapaciteter til at opbygge infrastruktur-udviklingskorridorer over hele Asien og Europa; og på denne måde kunne vi have forandret forholdene i indlandsområderne på det eurasiske kontinent til at yde en bedre levestandard for alle mennesker på dette kontinent.

Ulykkeligvis var dette ikke briternes og amerikanernes politik på det tidspunkt, for de sagde, og erklærede, meget klart, at det på det tidspunkt var deres mål at forvandle Rusland fra at være en supermagt til at være et tredjeverdensland, der producerede råmaterialer. Derfor tog de den første form for krigsførelse, den såkaldte »chokterapi«, i anvendelse.

Målet, allerede i 1990'erne, men i særdeleshed siden præsident Putin kom tilbage, var regimeskifte i Rusland og ligeledes i alle de østeuropæiske lande, hvor der stadig fandtes rester af en prorussisk holdning.

Vi fulgte dette meget nøje, fordi vi havde denne plan om at udvikle det eurasiske kontinent; og vi så, at chokterapien aldrig havde til formål at gøre noget som helst godt for nogen som helst, men at det lykkedes den at reducere den russiske industrielle kapacitet på kun tre år, fra 1991 til 1994, til en tredjedel af dens niveau i 1991. Og det, som denne periode gjorde, 1990'erne, Jeltsin-perioden – jeg mener, der er skrevet to meget vigtige bøger, der beskriver dette: Den ene er skrevet af Sergei Glazyev[1], og den anden af professor Stanislav Menshikov[2], der var en af vore meget gode venner, som desværre netop er død; og de beskriver begge to denne form for krigsførelse som »folkedrab«.

Den aktuelle offensiv imod Rusland begyndte faktisk ved slutningen af '90'erne med de to Tjetjenske Krige, som næsten udelukkende blev finansieret af Boris Berezovskij, fra London. En stor rolle spillede også af den Amerikanske Komite for

Fred i Tjetjenien, som blev stiftet af de amerikanske neokonservative i 1999. Blandt de stiftende medlemmer var Zbigniew Brzezinski, Alexander Haig, Richard Perle, James Woolsey, Robert Kagan, der stadig spiller en vigtig rolle i Obamaregeringen, og som er gift med ingen anden end Victoria Nuland. Og jeg er temmelig sikker på, at det er denne gruppering, som præsident Putin refererer til i sin nylige tale, hvor han sagde, at disse tjetjenske terrorister blev modtaget på højeste niveau, og at de, endskønt de var mordere med blod på hænderne, blev kaldt »oprørere«, »frihedskæmpere« osv., af disse mennesker.

Målet, allerede i 1990'erne, men i særdeleshed siden præsident Putin kom tilbage, var regimeskifte i Rusland og ligeledes i alle de østeuropæiske lande, hvor der stadig fandtes rester af en prorussisk holdning. Og løftet om ikke at udvide NATO til Ruslands grænser blev selvfølgelig brudt. Victoria Nuland, Robert Kagans hustru, der nu er viceudenrigsminister med ansvar for Østeuropa og Eurasien, pralede i december 2013 med, at den amerikanske regering brugte 5 mia. dollar alene på Ukraine til den 'farvede revolution'.

Det russiske militær har i mellemtiden klart defineret de farvede revolutioner som en form for krigsførelse, selv om den ikke er erklæret. På samme måde har udenrigsminister Sergei Lavrov klart erklæret, at sanktioner ikke er en metode til at ændre Ruslands politik, men simpelt hen en metode til at vælte præsident Putin.

I sin tale sagde Putin, at det virkelige mål er den Jugoslaviske model for Rusland, opsplittningen af selve staten; og det er også klart, at EU-Associeringsaftalen, som startede og udløste krisen i Ukraine, havde det samme mål, fordi den ville have oversvømmet det russiske marked med billige, europæiske produkter og ødelagt vigtige kapaciteter i Rusland.

Krisen i Ukraine blev fuldstændig skabt af EU og naturligvis af deres amerikanske kollaboratører og, kan man sige, herrer.

For det såkaldte Maidan var den farvede revolutions aktivister, men denne gang forstærket af de gamle nazistiske netværk, der gik tilbage til Bandera-perioden, hvor de ukrainske nazister samarbejdede med den nazistiske invasion i 1940'erne. Og disse mennesker blev i hele efterkrigstiden oplært af CIA, af MI6 og BND (Den tyske efterretningstjeneste).

Dernæst fik man det fascistiske kup den 21. februar [2014], som igen var under skarp kontrol og sponsoreret af Victoria Nuland, som i denne berømte, optagede telefonsamtale pralede med, at de ville sætte deres mand, »Jats« [Arsenij Jatsenjuk], på magten. Så dette er udelukkende en kombineret krigsførelse/farvet revolution/NATO-udvidelse til Ruslands grænser/sanktioner; og når man lytter til den tidligere chef for den Russiske Generalstab, general Juri Baluyevskij, som mener, at konflikten mellem NATO og Rusland er på vej; at den allerede er begyndt med en informationskrig, med at lægge et psykologisk pres på folks tankegang, en dæmonisering af Putin – og Kina, for resten – og at egentlig militærmagt blot vil være slutfasen i denne proces, som vi allerede ser i dag. Og da han blev spurgt, om han troede, det stadig kunne standses, svarede han, »Ulykkeligvis mener jeg ikke, at det er muligt længere. Mekanismerne er sat i bevægelse, vore modstanderes mål er blevet klart defineret: Så længe, vi lever, vil de forsøge at forhindre Rusland i at blive deres ligeværdige partner, såvel militært som økonomisk.«

Jeg mener derfor, at den eneste politik til at undgå krig er, at vi får civilisationen ind i et helt nyt paradigme. Vi må ophøre med at tænke i geopolitiske interesser, og vi må definere menneskehedens fælles mål, og vi må definere den nutidige situation ud fra fremtiden: Hvordan ønsker vi, at menneskeheden skal se ud om 10 år, om 100 år, om 1.000 år?

Lykkeligvis er dette kun en realitet: Den er virkelig, men der er en anden. Siden BRIKS-konferencen, topmødet i Fortaleza, Brasilien, i juli måned i år, er en helt, fuldstændig anden

dynamik i verden blevet dannet af BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), der nu har inspireret mange andre lande i verden, de latinamerikanske lande, CELAC [Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater], UNASUR [Unionen af Sydamerikanske Nationer], APEC-landene [Det Økonomiske Samarbejde i det Asiatiske Stillehavsområde], men også ASEAN-landene [Associationen af Sydøst-asiatiske Nationer], Egypten; mange lande er nu begyndt at blive optimistiske, centreret omkring kendsgerningen om den strategiske alliance mellem Rusland og Kina, der blev dannet i maj måned i år, og dernæst fortsat gennem BRIKS-udviklingen, især efter at præsident Xi Jinping fremlagde et tilbud om en Ny Silkevej – hvilket for øvrigt er nøjagtigt, hvad vi foreslog i 1991 med Den eurasiske Landbro/Nye Silkevej – en total eksplosion af optimisme er begyndt blandt mange, mange lande i udviklingssektoren.

Nye, finansielle institutioner er i færd med at blive skabt, eller er allerede blevet skabt. Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), BRIKS' Nye Udviklingsbank, Shanghai Cooperation Organization bank, den Nye Silkevejs-udviklingsfond, banken for landene i SAARC [Sydasiatisk Association for Regionalt Samarbejde] – de sydasiatiske lande; og der er netop nu en totalt ændret dynamik, fordi mange projekter, som i årtier blev afskrækket af Den internationale Valutafonds betingelsespolitik, nu bliver virkeliggjort.

Kina er med til at bygge en sekundær Panamakanal i Nicaragua; Kina er med til at bygge en transkontinental jernbane fra Brasilien til Peru; samarbejde om atomkraft finder sted mellem mange, mange lande. Se på den eksplosion af optimisme, der f.eks. er kommet frem i Indien, side Narendra Modi er blevet premierminister. Han har lovet at bygge 100 nye byer i Indien og skabe 1 million nye jobs hver måned til de unge mennesker i landet; han har netop meddelt, at han vil genoplive 31 vandstyringsprojekter, som blev lagt på is efter mordet på Indira Gandhi.

Kina har skabt et økonomisk mirakel, som ikke har sin lige i verden. Kina var, efter Deng Xiaopings reformer, i stand til at transformere Kina fra at være et meget fattigt land til at blive et økonomisk mirakel, hvor de på tredive år præsterede, hvad de fleste lande i den industrialiserede sektor behøvede 2 århundreder til at gennemføre. Og dette forslag om den Nye Silkevej – det, som Kina tilbyder, er at tage dette kinesiske, økonomiske mirakel og lade ethvert land, der måtte ønske det, deltage i denne indsats.

Efter APEC-konferencen i Beijing for nylig kom Xi Jinping med det tilbud til præsident Obama, hvor han inviterede USA og andre store lande, at de alle sammen kunne deltage i den Nye Silkevej og disse nye, finansielle mekanismer. Det er min faste overbevisning, at det ikke er håbløst, at dette tilbud kan blive accepteret.

I Tyskland har man f.eks. i øjeblikket en total opstand i industrien imod sanktionerne; så sent som i går blev en ny annonce udstedt, en appel til regeringen og parlamentet, som var underskrevet af 60 betydningsfulde personer, fra Gerhard Schröder til Roman Herzog, til Horst Teltschik, den tidligere leder af München Sikkerhedskonferencen, og mange andre; og titlen på denne appel er for resten »Krig igen i Europa? Ikke i vores navn!«

Så der er en modstand, og dette er meget vigtigt; og vi må sikre, at sådanne personer som Victoria Nulands onde gerninger bliver kendt, og at vi gør modstand mod denne krigspropaganda. Min mand har krævet fjernelsen af Victoria Nuland, for blot at forsinke denne krigsmaskine.

Men jeg mener, at den virkelige genrejsning kun vil komme, hvis vi fjerner den virkelige årsag til denne krig, og det er den kendsgerning, at det transatlantiske finanssystem er i færd med at kollapse. Sammenbruddet af olieprisen skader ikke blot Rusland og Iran; det er potentielt i færd med at kollapse hele det transatlantiske finanssystem, fordi oliekompanierne

og producenterne af skiferolie har akkumuleret en gæld på 1 billion dollar, som de kun kan betale, hvis olieprisen ligger på mellem 80-120 dollar. Så vi står og ser på en gentagelse af krisen på det sekundære ejendomsmarked i 2007.

Jeg mener derfor, at den eneste politik til at undgå krig er, at vi får civilisationen ind i et helt nyt paradigme. Vi må ophøre med at tænke i geopolitiske interesser, og vi må definere menneskehedens fælles mål, og vi må definere den nutidige situation ud fra fremtiden: Hvordan ønsker vi, at menneskeheden skal se ud om 10 år, om 100 år, om 1.000 år? Og her vil spørgsmålet om fælles udforskning af rummet blive af absolut afgørende betydning.

Den umiddelbare rute til at følge denne vej er derfor at tage imod præsident Xi Jinpings tilbud til USA og Europa om at tilslutte sig den Nye Silkevej. Vi har netop udgivet en rapport, der viser en utrolig mængde projekter og ting til fremtiden, som ville forandre og transformere Jordens overflade, og jeg mener, at denne plan, [»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«](#)[3] er noget, som vi absolut må gøre til et hoveddiskussionsemne, som det eneste alternativ til civilisationens udslettelse.

Jeg er optimistisk over, at vi kan gøre det. Jeg har ingen garanti; men jeg mener, det er umagen værd at forsøge alle muligheder for at ændre dagsordenen, og at diskutere menneskehedens fælles interesser: Hvordan kommer vi ud af denne krise, og hvordan skaber vi en verden, som er menneskeværdet værdigt, menneskehedens identitet som universets eneste, kreative art, værdigt.«

[1] Sergei Glazyev: Genocide: Russia and the New World Order (EIR, 1999). Kan købes hos larouche.com. <http://store.larouche.com/product-p/eirbk-1999-2-0-0-pdf.htm>

[2] Stanislav M. Menshikov: The Anatomy of Russian Capitalism, (EIR, 2006). Kan købes hos [larouche.com](http://store.larouche.com).
<http://store.larouche.com/product-p/eirbk-2006-1-0-0-std.htm>

[3] Kan købes hos [larouche.com](http://store.larouche.com)
<http://store.larouche.com/product-p/eipsp-2014-1-0-0-pdf.htm>

EIR FAKTA: Hvem står bag planerne om en opsplitning af Rusland? Af EIR's efterretningsteam

EIR, 11. dec. 2014 – I modsætning til det omkvæd, der høres i de internationalt orkestrerede medier, har de aktuelle, stigende spændinger mellem NATO-landene og Rusland intet med »konflikten i Ukraine« og den kendsgerning, at Krim genforenedes med Rusland, at gøre. Konflikten stammer fra den kendsgerning, som åbenlyst identificeres af adskillige russiske regeringstalsmænd, så vel som visse britiske og amerikanske strateger, der tilhører krigspartiet, at USA og NATO har vedtaget en politik med strategisk konfrontation med Rusland, inklusive »regimeskifte«, hvis hensigt er at tvinge verdens næststørste atommagt til at underkaste sig Vesten. Hvis denne politik ikke afvises i Vesten, vil den blive afvist af Rusland og kan derfor udelukkende kun føre til en Tredje Verdenskrig; en udslettelseskrig.

Se også: Video, '[Storm over Asia](#)', 160 min. (eng.)

Se også: Video, '[Ingen Overlevende](#)', 36 min. (danske undertekster) sep. 2012

GDE Error: Requested URL is invalid

Lyndon LaRouche: Hvad er nødvendigt at vinde for menneskeheden?

19. dec. 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin holdt torsdag (18. dec.) sin årlige pressekonference med deltagelse af 1.200 russiske og udenlandske journalister. Aftenen før havde han talt med den franske præsident Hollande, den tyske kansler Merkel og den ukrainske præsident Poroshenko om planer om at gå frem med våbenstilstanden i det østlige Ukraine og genoptage Minsk-dialogen. I mere end tre timer med spørgsmål og svar talte Putin som en statsleder, der er konfronteret med krig. Putin gjorde det klart, at Rusland ikke er konfronteret med »gengældelse« eller »afstraffelse« for [annekteringen af] Krim. Han sagde til tilhørerne, at fraktioner i Vesten havde udset sig Rusland som mål for ødelæggelse, lige siden Sovjetunionen og Warszawapagten kollapsede. Han nævnte den Første Tjetjenske Krig som starten af konflikten.

Putin tager ikke fejl, sagde Lyndon LaRouche til medarbejdere i torsdags. Alt imens Putin endnu ikke har fulgt LaRouches offentlige opfordring fra tidligere på ugen – som nu cirkulerer i Rusland – til at vedtage »Mahathir-løsningen« ved at gennemføre kontrol med valuta og kapital, som Mahathir gjorde det i 1998, da han var konfronteret med angrebet af

Obama-støtten George Soros og andre glubske hedgefonds, så er Putin fuld ud klar over, at Rusland er mål for regimeskift. Siden april måned, hvor Putin og andre russiske og hviderussiske topregeringsfolk til deltagere i Moskva Internationale Sikkerhedskonference sagde, at »farvede revolutioner« og »sanktioner« er en ny form for krigsførelse, har Rusland krystalklart erkendt den aktuelle tilstand af krig. Dette er ikke en ny Kold Krig. Dette er en overhængende Varm Krig, der med stor sandsynlighed kunne blive en atomkrig!

LaRouche advarede om, at briterne og Wall Street driver verden frem mod krig ud fra en position, hvor de er svage og desperate.

»De er bankerot, og deres udsigter med Obama-præsidentskabet og Jeb Bush' kandidatur er hastigt i færd med at gå til bunds.«

LaRouche kom imidlertid med denne advarsel:

»Det er i sådanne øjeblikke – unikke øjeblikke i verdenshistorien – at [politiske] mord finder sted.« Han nævnte mordene på John F. Kennedy og Robert F. Kennedy. »Disse mord ændrede historiens gang.«

Menneskehedens fjender, med centrum i City of London og Wall Street – finansoligarkiet – er ved at tabe. Bankerne i Vesteuropa er positioneret til at blive de store tabere i spillet med de europæiske sanktioner imod Rusland. Wall Street sidder med futures-kontrakter på skiferolie og -gas, som kunne udløse den næste nedsmeltning. Det er derfor, præsident Obama og Jamie Dimon var så desperate for at få Kongressen til at kapitulere til det nye budget, der inkluderede et giftpille-tillæg, som ophævede forbuddet mod, at FDIC (Federal Deposit Insurance Corporation, den amerikanske, statslige indskudsgarantifond, -red.) garanterer for bailouts af visse futures-kontrakter.

I deres hysteri for at sikre endnu en bailout har Obama og

Dimon udløst et bagslag – det, som et medlem af Kongressen kaldte for »Glass/Steagall-øjeblikket«. Senator Dianne Feinstein fremprovokerede en respons fra de menneskelige udyr, (amr.: 'Beastman'), Bush-Cheney-slænget, gennem sin udgivelse af Senatets efterretningskomites rapport om Bush-æraens præstationer og torturprogram. Intet menneske ved sin fornuftsfulde fem, der læser denne frigivne rapport, eller blot læser nyhedsdækningen om den, ville nogensinde overveje et Jeb Bush-præsidentskab.

Den virkelige fare, advarede LaRouche, er, at, hvis briterne og deres medskyldige, Obama og Bush-ligaen, har held til at fremprovokere en konfrontation med Rusland og/eller Kina, vil de udløse et globalt tyranni og en global kampagne for en massiv befolkningsreduktion – selv, hvis det skulle lykkes at undgå en udslettelseskrig med atomvåben.

»Er I villige til at løbe den risiko?«,

spurgte LaRouche. Samtidig provokeres briterne af fremkomsten af en ny alliance til hele menneskehedens fordel, med centrum i BRIKS-initiativerne og Kinas udviklingsprogram, med videnskab som drivkraft.

»Det er her, de rette spørgsmål stilles«, fortsatte LaRouche. »Hvad er nødvendigt for menneskeheden at vinde? Hvordan gør menneskeheden fremskridt? Kun gennem totale spring, videnskabelige opdagelser, der transformerer fremtiden. Med BRIKS og relaterede initiativer kan menneskeheden gå ind i sine manddomsår og opnå gennembrud, som vi hidtil ikke har været i stand til at forestille os. Det er, hvad det vil sige, at være virkelig menneskelig. Det er, hvad vi må kæmpe for at sikre.«

Et gigantisk skridt frem mod dette gennembrud ville være, at USA gik med i BRIKS. [Apellen for netop dette, som Schiller Instituttet](#) udsendte tidligere på ugen, og som nu har fået flere end 100 underskrifter fra prominente personer på alle

kontinenter, har tiltrukket sig seriøs opmærksomhed i Kina, hvor flere store nyhedstjenester og nyhedsmedier har rapporteret om dette initiativ.

Underbyggende artikler:

Helga Zepp-LaRouche: »25 år efter den forpassede chance i 1989 har vi endnu en chance, denne gang den sidste«. 2. nov., 2014

Helga Zepp-LaRouche: »Tiden er inde til at skabe en verden uden krig.« Hovedtale ved Schiller Instituttets 30-års jubilæumskonference i New York, juni 2014.

Helga Zepp-LaRouche: »Den nye Silkevej transformerer planeten – En ny æra for menneskeheden«, hovedtale ved Schiller Instituttets 30-års jubilæumskonference i Tyskland, oktober 2014.

Forslag til fordybelse:

Lyndon LaRouche: »Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi«. 1998.

Tema-artikel: »En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild. Udvinning af helium-3 på Månen, for en menneskehed med fusionskraft«. Oktober 2014

Helga Zepp-LaRouche: »Lær af Historien: Principperne for fysisk økonomi«. Oktober 2013

STOP TREDJE VERDENSKRIG!

Putins årlige pressekonference

18. dec. 2014 – I sin årlige konference med pressen ved årets afslutning talte den russiske præsident Vladimir Putin i henved 3 timer for et publikum på over 1.200 journalister. Han gentog levende Ruslands faste beslutning om at opretholde sin suverænitet over for USA og den tilfangetagne Europæiske Union, og han gentog ligeledes sin forpligtelse over for udvidede økonomiske bånd med Kina, Indien og resten af Asien.

Men, med hensyn til pressekonferencens hovedspørgsmål, som er Ruslands finanskriser, fremprovokeret af de ekstraordinære fald i oliepriserne, og, i mindre grad, af Washingtons »sanktioner«, afviste den russiske præsident at støtte den respons, ud fra Hamiltons system, som hans rådgiver, Sergei Glazyev, har foreslået, eller forslag fra økonomen Ruslan Grinberg, og sagde i stedet, at den politik, som den Russiske Centralbank, der har sat renten op til 17 %, har fulgt, var korrekt. (EIR's Nyhedstjeneste har rapporteret, at Moskva Økonomiske Forum holdt en diskussion den 9. dec. med titlen, »Hvad betyder Centralbanken for Rusland: Ven eller fjende?«, med deltagelse af Glazyev og Japans Daisuke Kotegawa, begge

venner af Lyndon LaRouche).

Putin gik så vidt som til at sige, at den russiske politik, der blev ført i krisen i 2008, burde anvendes igen i dag. Glazyev og andre med lignende synspunkter har karakteriseret bank- og selskabs-bailouts (statslige redningspakker, -red.) fra 2008 som en økonomisk katastrofe. Alligevel rapporterer Reuters i dag, at den russiske finansminister Anton Sulianov siger, at et lovudkast er blevet udfærdiget til vedtagelse i den russiske Duma, som ville give statslig støtte på op til 16 mia. dollar til systemvigtige banker.

Det er dog værd at bemærke, at, så sent som i sin årlige tale den 4. dec. til den Føderale Forsamling, sagde Putin, at den Russiske Centralbank ville give øremærket kredit til finansiering af nøgleprojekter i realøkonomien (den fysiske økonomi, -red.) – et forslag fra Grinberg.

En relateret udvikling er, at russisk presse bekræfter, at den Russiske Centralbank har testet sit foreslåede, nationale betalingssystem som en mulig erstatning for det vestlige »SWIFT«-system; nogle anti-russiske ideologer har foreslået, at Rusland afskæres fra dette SWIFT-system.

I dag sagde Putin, at den aktuelle krise ikke ville vare længere end to år. Han sagde, at den russiske industri og økonomi ville blive tvunget til at tilpasse sig, og sluttelig ville tilpasse sig med held, til nye betingelser.

Med hensyn til spørgsmålet om Ruslands suverænitet brugte Putin det levende eksempel om bjørnen i tajgaen.

»På Valdai Internationale Diskussionsklub brugte jeg vores mest genkendelige symbol som et eksempel. Det er en bjørn, der forsvarer sin tajga. Hvis vi fortsætter med dette billede, så tror jeg undertiden, at det bedste ville være, hvis bjørnen simpelthen sad stille. Måske skulle den holde op med at jage vildsvin i tajgaen og i stedet begynde at samle bær og spise honning. Måske vil den så få lov at være

i fred. Men nej, det vil den ikke! For der vil altid være nogen, der ønsker at lægge den i lænker. Så snart den er lænket, vil de rive dens tænder og klør ud. I denne analogi refererer jeg til atomafskrækkelsens magt. Så snart som – Gud forbyde – det sker, har de ikke længere brug for bjørnen, og tajgaen vil blive overtaget ...

Og så, når alle tænderne og kløerne er trukket ud, vil bjørnen ikke længere være til nogen nytte. De vil måske udstoppe den, og det er så det.«

Fra LaRouche-bevægelsen 18. dec. 2014: Hamiltons system, »USA's gave til verden«, er nøglen til at løse den strategiske krise

Den russiske præsident Vladimir Putin vil, på sin årlige pressekonference torsdag, den 18. december, meddele sin regerings respons på de forholdsregler til finansiel krigsførelse, som Det britiske Imperium og den amerikanske præsident Barack Obama har lanceret mod Rusland i denne uge. Det står allerede klart, at den russiske regering fuldt ud

erkender, som Lyndon LaRouche udtrykte det den 16. dec., at

»dette er ikke økonomiske forholdsregler; dette er krigshandlinger, og vil blive set som sådan af Moskva«.

Og Putins regering har hidtil ikke vist nogen tegn på kapitulation over for krigerisk afpresning, inkl. atomkrig.

Det står ligeledes klart, at voksende politiske kræfter i Moskva kræver omgående vedtagelse af valutakontrol og andre former for kapitalkontrol, som en del af en reorganisation, fra øverst til nederst, af deres finanssystem, i traditionen efter Hamiltons system – præcis, som Lyndon LaRouche har anbefalet, senest i en erklæring den 16. dec., som nu cirkulerer internationalt, inklusive i Rusland. LaRouche tilføjede i dag: Hvad sker der, hvis Putin lukker af for valutaspekulanterne med valuta- og kapitalkontrol? Dette ville annullere deres evne til at konvertere deres spekulative drab til dollar og ville virkelig sætte operationerne mod Rusland under pres. Sådanne forholdsregler kunne vise sig smitsomme i hele BRIKS og allierede nationer i verden.

LaRouche kommenterede, at briterne og Obamas finansielle 'hvem blinker først'-leg (eng.: 'chicken-game') med Rusland er tegn på, at de er svage og desperate, ikke stærke. Ved at presse Rusland helt til randen, kunne de fremkalde et dramatisk skift mod en tilgang, fuldstændig i Hamiltons tradition, i samarbejde med BRIKS. Og det kunne indvarsle Det britiske Imperiums død: ved at operere ud fra strategisk svaghed (idet deres direkte krigsmulighed er fuset ud i betragtning af tysk opposition, på højt niveau, til udspillet; de økonomiske sanktioner har givet bagslag, osv.) kunne briterne og Obamas desperate optrapning til total finansiel krigsførelse give bagslag og vise sig at blive deres ruin.

Den opgave, der forestår USA i dette øjeblik med krise og muligheder, blev til fulde fremlagt af LaRouche under en diskussion med LaRouche-bevægelsens Nationale Komite for

Politisk Strategi i dag:

»Vi har for os en super-BRIKS-forbindelse, der står for at svulme op i Asien, Europa, visse dele af Afrika og i USA og Kina, samt andre steder – f.eks. Indien. Udfordringen består i, at vi befinder os på randen af at gå i krig. Krigen kan have to aspekter. Det kan være en atomkrig, som er organiseret af briterne og deres rejsefæller, eller skal vi sige idioterne.

Eller på den anden side kan vi stimulere blandt nationer, der har et lederskab, som iboende ved, hvad det vil gøre mht. BRIKS-konceptet. Og vores opgave er f.eks. at definere, hvad USA's rolle er i landets deltagelse i en BRIKS-operation. Med andre ord bringer vi nationer sammen, såsom Brasilien og andre lande, som Egypten, som nationer i Asien; vi bringer disse kræfter sammen på en forenende måde, en forening af interesser. For vi har faktisk netop nu en situation, som kan skabe en sejr for menneskeheden – en sejr for menneskeheden, der overgår alt, der hidtil er hændt menneskeheden. Vi har evnen til at gøre det, hvis vi udfører det job, vi skal. Og man må organisere: man må organisere processen ved at få folk til at blive aktive, som vil give dem intellektuel energi, gøre dem glade! Det er, hvad vi må gøre.

Vi i USA må forstå, at det er vores job, som USA, at sige: Okay, vi har ventet på jer. Og sige det til mange nationer på planeten. Til Kina, f.eks. Kina er en gammel nation; den har været der meget længe. Landet er ikke en fremmed i historien. Men vi kan gøre Kinas egen indsats mere effektiv ved at hjælpe med at samarbejde med dem, osv. Derfor er dét, hvad vi må gøre. Idéen går ud på at aktivere forestillingsevnen hos folk og nationer, og aktivere dem til at erkende mulighederne for deres fremskridt.

Vi står ved fodtrinene, ved fundamentet til den største forandring i den karakter, mennesket har på denne Jord, en

forandring, som er noget, der er større end alt hidtil eksisterende. Vi, i USA, må som en katalysator, der har gennemgået en vis historisk udvikling, vi må faktisk fokusere vores opmærksomhed på at sammenbringe nationer, såsom BRIKS-nationerne, over hele verden, samtidig med, at vi bruger den indflydelse og de midler, vi måtte have. Og det vil kunne bringe os en stor revolution, en stor politisk revolution over hele planeten.

Lad os tage Kina. Kina er ikke bare Kina. Kina er også centrum for den vigtigste, revolutionære operation i solsystemet netop nu. Kina har ikke direkte rakt ud efter Keplers hånd; men Kepler forbereder sig, i princippet, på at bringe solsystemet ind i en form for organisation hinsides alt andet, vi hidtil har oplevet.

Vi vil i fremtiden tænke i baner om at rejse ud i rummet – ikke alle skal derud; lad være med at fare af sted – men det, Kina er i færd med at gøre med sit rumprogram, er ikke nogen lille ting! På samme måde, som intet dyr har menneskelige evner, menneskeligt potentiale. Vi kender mange mennesker, der blot er dyr, fordi man lader dem blive sådan. Men når man tænker på, hvad Kina gør med sit rumprogram, der er det førende program af sin art på planeten, i solsystemet, så vidt vi i øjeblikket ved.

Når vi aktiverer denne del af Kina, eller er behjælpelige med at aktivere det, og vi gør det samme i Egypten; det er denne form for operationer, som USA skal udføre! Vi må have beslutsomheden til at være en hjælpende hånd i at bringe disse nationer på planeten sammen i en fælles march mod en sejr, og tage Kepler i hånden.«

*Billede: Scene fra underskrivelse af
Den amerikanske Forfatning i
Philadelphia, 1787. I forgrunden ses*

siddende Benjamin Franklin, med Alexander Hamilton, der læner sig over mod ham. Stående bag bordet, hvor de delegerede skrev under, er George Washington. Billedet er kunstnerens fremstilling af et fiktivt møde, idet alle disse personer ikke menes at have været samlet på samme tid. Billedet hænger i Capitol, der huser Den amerikanske Kongres. Kunstneren er Howard Chandler Christy.

Schiller Instituttets Resolution for at stoppe krig spredes sig som steppebrand i kinesiske medier

17. dec. 2014 – Mindst et halvt dusin kinesiske medier har dækket udgivelsen af de første underskrivere af Schiller Instituttets resolution med overskriften: »USA & Europa: Afvis geopolitik og samarbejd med BRIKS«. Dækningen er temmelig bred, hvor de fleste af presseindlæggene citerer en betydelig del af resolutionen, såvel som også lange citater fra et interview, som Helga Zepp-Larouche gav til den kinesiske avis People's Daily, publiceret den 12. dec., hvor hun fortalte om kampagnen og projektet med at distribuere og offentliggøre resolutionen mod krigsfremstødene. I interviewet talte fr. Zepp-LaRouche om faren for krig, sammenbruddet af de vestlige økonomier, samt hvor ekstremt vigtigt, præsident Xis forslag

om den Nye Silkevej er, som et alternativ til det aktuelle fremstød for krig.

De websider, der har udlagt dækningen, omfatter Peoples Daily.net. sohu.com, Xinhua.net forum, Det Kinesiske Socialvidenskabelige Akademis webside, China Youth Internationals webside, flere lokale, kinesiske byers websider og flere kinesisk-sprogede websider i Europa. Og det er blot dem, som vi har kunnet observere.

Billede: People's Daily er en avis i Kina. Avisen er et officielt organ for Kinas regering og udgives over hele verden med et oplag på 3 til 4 million. Udover dens hovedudgivelse på kinesisk har avisen engelske, japanske, franske, spanske, russiske, arabiske, tibetanske, kasakhstanske, uighurske, zhuangske, mongolske, koreanske udgaver samt udgaver på andre minoritetssprog i Kina.

**PRESSEMEDDELELSE:
Prominente ledere støtter
Resolution,
der kræver, at USA og Europa
afviser**

geopolitik og i stedet samarbejder med BRIKS

17. dec. 2014 – En gruppe på flere end 100 prominente politikere, forretningsfolk, akademikere, videnskabsfolk og kunstnere fra 20 lande har offentligt underskrevet en resolution, der kræver, at USA og Europa samarbejder med BRIKS-landene, for fred og økonomisk udvikling. Resolutionen, der er sponsoreret af Schiller Instituttet, blev udstedt som respons på den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud til USA om at tilslutte sig Kinas udviklingsprogram med den Nye Silkevej og forlade konfrontationspolitikken mod især Rusland og Kina.

De prominente underskrivere får følgeskab af flere end 1.000 almindelige borgere fra disse og andre lande, der som en presserende sag ønsker, at deres regeringer skal forlade konfrontationspolitikken og i stedet samarbejde med BRIKS-landene, med Den westfalske Fredstraktats princip om 'den andens fordel' som grundlag. Schiller Instituttet planlægger fortsat at indsamle underskrifter på resolutionen fra såvel intellektuelle ledere som almindelige borgere, med det formål at skabe en massebevægelse for økonomisk udvikling og fred.

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, sagde:

»Idéen om at samarbejde med Xi Jinpings tilbud om at samarbejde om den Nye Silkevej er det vigtigste fredsinitiativ for at få verden bort fra randen af konfrontation og krig. Samarbejde om dette initiativ er et fantastisk perspektiv for menneskeheden. Jeg opfordrer alle mennesker til at uddele denne resolution og hjælpe os med at få flere underskrifter.«

USA hjemmeside: Listen over de prominente ledes

underskrifter findes på LaRouchePAC's hjemmeside her.

Dansk hjemmeside: Se Resolutionen (på dansk) og de prominente underskrifter fra 20 nationer – og skriv under – **HER**

Her er nogle prominente underskrifter fra Danmark:

Tom Gillesberg
in Denmark

Chairman, The Schiller Institute
Copenhagen Denmark

Hugo Andersen	Director, Taarnby Karroserifabrik	Taarnby	Denmark
John Scales	Avery Associate Professor Emeritus, at the Department of Chemistry, University of Copenhagen, Chairman of The Danish Peace Academy, Contact Person in Denmark for Pugwash Conferences on Science and World Affairs		Denmark
Anika Telmányi	Lylloff	Violinist	Copenhagen Denmark
Mohammed Mafoud	Head of Danish-Syrian Union		Denmark

Jens Jorgen	Nielsen	Lecturer, Niels Brock, Business School, former newspaper correspondent in Russia		Denmark
Thomas Grønlund	Nielsen	Physics Lecturer	Herlufsholm Skole	Denmark
Ole	Skjold	former director Ole Skjold ApS	Frederikssund	Denmark
Erling	Svendsen	Former President Danish Wheat Growers Association	Hvalso	Denmark
Ole	Valentin-Hjorth	Economist		Denmark

**HVORFOR USA MÅ GÅ MED I BRIKS
– En ny, international orden
for menneskeheden.
Introduktion: Der er kun to**

alternativer for menneskeheden.

Lyndon LaRouche har udgjort det intellektuelle og politiske lederskab i kampen for en ny, international, økonomisk orden for planeten. Den dybtgående virkning af LaRouches lederskab reflekteres klart i de aktuelle handlinger, som tages af BRIKS og andre for at skabe en ny, global finansarkitektur og strategisk alliance mellem nationer.

[Læs hele folderen på engelsk her.](#)

Foreslået bidrag 100 kr. Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

Download (PDF, Unknown)

**Fra LaRouche-bevægelsen 17.
dec. 2014:
Briterne og Obama promoverer
verdenskrig,
gennem økonomisk krigsførelse
mod Rusland;**

verden har brug for et kreditsystem i Hamiltons forståelse

16. dec. 2014 – Lyndon LaRouche kom i dag med et skarpt angreb på briterne og præsident Obama for at bringe verden til randen af generel krig, gennem deres økonomiske krigshandlinger mod Rusland. Russiske regeringsfolk, fra præsident Putin til udenrigsminister Lavrov, har gjort det klart, at krigen mod Rusland via sanktioneerne og olieprisen i Moskva ses som en del af et fremstød for regimeskift, der ikke vil blive tolereret. Disse handlinger bringer verden til randen af en atomar udslettelse.

»Dette er ikke økonomiske forholdsregler«, erklærede LaRouche. »Dette er krigshandlinger, og vil blive set som sådan i Moskva«.

LaRouche tilføjede, at den nylige fremkomst af Jeb Bush som en mulig republikansk præsidentkandidat i 2016 yderligere skærper klimaet for promovering af krig.

»Vi står og ser på reinkarnationen af Prescott Bush, farfaderen, som beviseligt var en af dem, der støttede Adolf Hitler og nazisterne«, fortsatte LaRouche. »Den blotte idé om at promovere Jeb Bush som en troværdig GOP-kandidat (Grand Old Party, det Republikanske Parti, -red.) til præsidentskabet, intensiverer krigsfarens betydeligt.«

LaRouche kom med flere klare løsninger på spørgsmålet om briternes/Obamas krigsprovokationer. For det første, sagde LaRouche, må Rusland ufortrødent vedtage »Mahathir-løsningen« og omgående indføre kontrol af kapitalflugt, valutakontrol og andre beskyttelsesforanstaltninger mod angreb fra valutaspekulanter. Udelukkende kun gennem sådanne beskyttende handlinger nu, kan Rusland besejre det økonomiske krigsangreb.

LaRouche understregede, at Rusland og verden har brug for et kreditsystem i Alexander Hamiltons forståelse, for at besejre City of London/Wall Street-oligarkiets magt én gang for alle.

»Hvis Rusland ikke omgående tager disse forholdsregler, har vi kurs mod en særdeles farlig, international krise. Hvis russerne tager skridtet og handler korrekt nu, vil det være et enormt nederlag for briterne og Wall Street, og BRIKS-udviklingen går et kæmpeskridt fremad.«

For det andet krævede LaRouche en omgående frigivelse af de 28 sider fra den originale Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september [2001], som dokumenterer den hemmelige aftale mellem Bush-familien og saudierne vedr. angrebene 11. september.

»Når de 28 sider først afsløres«, sagde LaRouche, »så vil Jeb Bush' kampagne, sammen med hele Bush-familiens arv, være ødelagt«. LaRouche mindede om, at »George H.W. Bush var af afgørende betydning for at køre mig og min politiske sammenslutning af sporet tilbage i 1980'erne – på det tidspunkt, hvor jeg havde samarbejdet med præsident Ronald Reagan om Det Strategiske Forsvarsinitiativ«.

»USA kan ikke overleve Bush-forræderi ét sekund længere. Med kombinationen af de 28 sider og de fortsatte afsløringer af George W. Bush/Dick Cheney-regeringens torturprogram, kan muligheden for et Bush-kandidatur endegyldigt knuses«, konkluderede LaRouche.

Og for det tredje:

»Verden som helhed har brug for at vende tilbage til et kreditsystem i Alexander Hamiltons forståelse. Hamiltons system med statslig kredit via en nationalbank var selve hjertet i USA's Forfatning«, sagde LaRouche til medarbejdere tirsdag aften. »Alexander Hamiltons system er Amerikas gave til verden. Det er blevet vedtaget af BRIKS-landene, som repræsenterer halvdelen af menneskeheden. Tiden er nu inde

til, at USA indtager sin historiske og retmæssige plads i et nyt, globalt system med samarbejde mellem suveræne nationer om store projekter, der finansieres gennem kredit i Hamiltons forståelse. Det betyder, at Obama, Bush, Wall Street og London skal dumpes – og vi skal komme videre med en fremtid, der er menneskeheden værdig.«

Mikhail Gorbatsjov advarer: Det er vanskeligt at nedgøre russerne. Vi kender vores værd

13. dec. 2014 – I et interview med *Time Magazine*, publiceret den 11. december, advarede tidligere sovjetiske præsident Mikhail Gorbatsjov Obamaregeringen mod at presse Rusland mht. Ukraine-spørgsmålet og sagde,

»det er vanskeligt at nedgøre russere. Vi kender vores værd.«

Artiklen, skrevet af Simon Shuster, er baseret på et interview fra november. Den påpeger, at Gorbatsjov er dybt bekymret over den kolde krig, som han hævder, vi allerede befinder os i og siger, at i stedet for at behandle Rusland som en ligeværdig partner,

»forsøgte Vesten at skubbe os ud af politik«. Han sagde endda, »folk taler igen ikke alene om en ny kold krig, men om en varm. Det er, som en tid med store vanskeligheder er

kommet. Der er turbulens i verden.«

Med et forslag til at forhindre det Armageddon, som kunne blive resultatet, sagde Gorbatjov:

»Vi må vende tilbage til dialog. Vi må stoppe denne udvikling. Vi må vende tilbage til det, vi begyndte på ved afslutningen af den Kolde Krig.«

Gorbatjov anbragte retmæssigt skylden for den farlige krise på Washingtons dørtrin og sagde,

»Jeg har lært, at man kan lytte til amerikanerne, men man kan ikke stole på dem«.

Med beundrende udtalelser om Putins annektering af Krim fra Ukraine sagde Gorbatjov:

»Putin begyndte at handle på egen hånd. Og hans holdning var i flertallets interesse«.

Foto: Mikhail Gorbatjov, Berlin 8. nov. 2014

**Fra LaRouche-bevægelsen 15.
dec. 2014:
Vi står over for en
fuldstændig ny situation;
spørgsmålet drejer sig om USA**

som Hamilton forstod det

I løbet af den seneste uge har en fuldstændig ny situation udviklet sig i USA og derfor også globalt set, som på den ene side markeres af udgivelsen af »Torturrapporten« fra Det amerikanske Senats Særlige Komite til Undersøgelse af Efterretningsvæsenet, og på en anden side det oprør, som fandt sted i den amerikanske Kongres imod en forholdsregel i Omnibus-budgetforslaget, som skulle ophæve sektion 716 i Dodd/Frank-loven, der havde udelukket nogle af de mest risikable transaktioner med derivater fra at være under FDIC's (den amerikanske, statslige indskudsgarantifond, -red.) garantiordning.

Dette har kastet Lyndon LaRouche og hans venner ud i en fuldstændig ny form for nationalt og internationalt lederskab. Når man først er blevet kastet ud i den form for lederskab, har man intet andet valg end at leve op til det.

Udgivelsen af torturrapporten har potentiale til at omstøde hele det diktatoriske regime, som blev etableret efter 11. september. Hvis den føres frem i sin fuldeste udstrækning, kunne denne rapport, i kombination med frigivelsen af det 28-sider lange kapitel af den fælles kongresundersøgelsesrapport om den udenlandske sponsorering af 11. september, hvor, som man sagde under Watergate-perioden i 1970'erne, »alle træerne i skoven vil falde«.

I betragtning af den kendsgerning, at torturprogrammet blev gennemført under Bush/Cheney-regimet og blev beskyttet af Obama og hans Justitsministerium, har udgivelsen af rapporten potentiale til at transformere det amerikanske, politiske landskab.

Det har helt specifikt potentiale til på forhånd at ødelægge Jeb Bush' kandidatur og således, med Hillary Clintons tilbagetrækning fra at komme i betragtning som

præsidentkandidat, at skabe betingelserne for, at tidligere præsident Bill Clinton kan spille en ledende rolle i genrejsningen af det amerikanske præsidentskab.

En sådan udvikling ville skabe betingelserne for, at USA kan afvise Det britiske Imperiums geopolitiske fremstød for krig mod Rusland og Kina, og i stedet gå med i BRIKS for at skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden.

Under oprøret i Repræsentanternes Hus imod Omnibus-budgetforslaget så man ledende demokrater som Maxine Waters og Nancy Pelosi, med hjælp fra indsatsen fra senator Elizabeth Warren i Senatet, bryde åbenlyst for første gang med Barack Obama pga. hans underdanighed over for Wall Street. Dette oprør i Huset bragte en tendens frem, mest fremtrædende i det Demokratiske Parti, som er imod Wall Street og for genindførelse af Glass-Steagall. Og, hvad der er vigtigt, i både Huset og Senatet er et anseligt antal republikanere gået imod deres eget partis lederskab.

Den kendsgerning, at John Boehner appellerede til Barack Obama om at komme ham til undsætning, og at både Barack Obama og Jamie Dimon, formand, præsident og direktør for J.P. Morgan, piskede demokraterne ind i gelederne på Capitol Hill, skaber et krystalklart billede af det amerikanske folks fjendes ansigt lige så magtfuldt, som hele paraden af de brutale Bushfolk, inklusive Cheney, Rove, Rodriguez og Hayden, som optræder på søndags-talkshows for at forsvare tortur.

På trods af Pyrrhusejren med vedtagelsen af Omnibus-budgetforslaget, så har kombinationen af de to fremstød, imod tortur og imod bail-out-politikken, redefineret amerikansk politik.

Som LaRouche erklærede i lørdags, så var disse udviklinger i USA til dels udløst af fremvæksten af en koalition af kræfter i Tyskland imod kansler Merkels anti-russiske politik. Da Merkels politik blev væltet, var scenen sat for udviklinger i

USA.

Lyndon LaRouche tilføjede:

»Spørgsmålet er nu, at man ikke kan lade dækket være ubesat, isæt i USA, så de kunne få et come-back!«

Søndag understregede Lyndon LaRouche, at LaRouche-bevægelsen nu befinder sig i en position, hvor den kan udøve voksende lederskab nationalt og internationalt. I denne sammenhæng understregede han, at spørgsmålet drejer sig om USA, som Hamilton forstod det. Det, der derfor må lægges vægt på, er princippet om nationen. I USA må vi fortsætte med at koncentrere os om New York-området som en løftestang til at få nationen og verden i bevægelse. Forsøg ikke at reducere tingene til et lokalt eller delstatsspørgsmål. I USA må vi have en national anskuelse, ellers vil vi fejle. Vi må fokusere på USA's enhed som nation, hvor delstaterne blot er en del af et nationalt system.

Helga Zepp-LaRouche, der talte fra Tyskland, understregede det internationale ekko af det, der er sket, og understregede, at til trods for Bush-ligaens forsøg på at intimidere andre, så kan ånden ikke stoppes tilbage i lampen. Hun sagde, at der er en enorm chance for, at USA kan stoppe effekten af indsprøjtningen af nazistisk filosofi i vore institutioner. Dette er en unik chance for at gå tilbage til USA's sande identitet som en republik. Situationen kan gå to veje – enten til Himlen, eller til Helvede. Hun vendte dernæst tilbage til temaet, som Lyndon LaRouche har udviklet, med hensyn til LaRouche-bevægelsens unikke ansvar ved denne korsvej, og sagde, at det er vores job at sikre, at dette er et vendepunkt i historien for det gode.

RADIO SCHILLER den 15. december 2014: Modstand mod Obama vokser: CIA torturrapport og Warrens Glass-Steagall tale

Med formand Tom Gillesberg

Stop 3. Verdenskrig: Rusland forbereder sig

12. dec. 2014 – Rusland er ikke noget ubetydeligt land, og de tager ikke spørgsmålet om krig let; men de forbereder sig faktisk på krig. NATO trænger sig fortsat gradvist ind på Ruslands grænser og træner aktivt krigsspil imod Rusland.

Mere og mere barsk sprog bliver brugt til at true Rusland, lige fra resolutionen, der blev vedtaget i Den amerikanske Kongres i denne uge, og til Angela Merkels nylige rejse til Australien, og der er endda sindssyge, direkte opfordringer fra Det Hvide Hus om, at »Vi vil gøre Rusland mindre sikkert«.

CITAT: »betalingssystemer er en finanskrigs atombomber.« – Wolfgang Münchau, juli 2014 – Spiegel Online

Sanktionerne, som er blevet påtvunget Rusland af Vesten, er ensbetydende med økonomisk krigsførelse.

Udover denne fortsatte forbrydelse overvejer de transatlantiske finanskrede at udelukke Rusland fra at bruge SWIFT-betalingssystemet i det, Wolfgang Münchau har kaldt »en finanskrigs atombombe«. Rusland fortsætter med at opbygge sine militære ressourcer, alt imens NATO, med den russiske general Gerasimovs ord, bruger »Eventyrfortællinger« for at retfærdiggøre deres egen militære opbygning mod øst.

CITAT: Disse handlinger vil gøre Rusland mindre sikkert. – Brian McKeon, 10. dec. 2014 – Vidneafklæggelse for en Kongreshøring

Kort sagt, tænkende patrioter i USA, hvad enten de er borgere eller kongresmedlemmer eller begge dele, bør ikke undervurdere den krigsfeber, der nu er ved at bryde ud, og heller ikke graden af den formodede fjendes beredskab, som vi ville stå overfor.

Virkeligheden er imidlertid, at Rusland faktisk burde blive vores nærmeste allierede. Som et ledende medlem af BRIKS er der grundlæggende set ingen grund til, at vi ikke kunne eller burde samarbejde med Rusland, Kina, Indien og resten af BRIKS-landene og indtage en lederskabsrolle for at bringe menneskeslægten ud af sin barndom. Krige må ikke længere bruges til at løse konflikter, og vi bør ikke længere tillade noget menneske at lide under mangel på de mest basale, menneskelige behov. Vi kan ikke længere acceptere den kendsgerning, at de fleste individer af vor art lever i elendighed og subsistensløshed, alt imens midlerne, hvormed de kan reddes, er umiddelbart forhånden.

Denne krigsstrussel bør minde os alle om, at et menneskeliv er for helligt til at blive spildt for et britisk redskab som Obama, eller det Britiske Imperium, som han repræsenterer. Vi må fjerne ham fra embedet omgående, sammen med Victoria Nuland, og tilintetgøre Jeb Bush' potentielle kandidatur, som ville repræsentere den værst tænkelige fortsættelse og udvidelse af disse forfærdelige, britiske, politiske

traditioner.

NATO træner til krig mod Rusland

11. dec. 2014 – I denne uge tog NATO's krigsoprustning endnu et skridt fremad med fuldførelsen af Exercise Trident Lance, som afholdtes med 3.700 tropper fra Grafenwöhr, Tyskland, og andre lokaliteter. Øvelsens formål, iflg. en rapport i *Stars & Stripes*, var at

»forbedre effektiviteten og reaktionstiden, med hvilken alliancens landtropper kunne respondere på en international krise«.

Scenariet, rapporterer S&S endvidere,

»drejede sig om den hypotetiske invasion af NATO-medlemmet Estland«.

Selv om man påbegyndte planlægningen af øvelsen for to år siden, satte NATO-øverstbefalende Philip Breedlove den direkte i den aktuelle sammenhæng.

»Som man har set det i løbet af de seneste par måneder, så har Ruslands aggressive handlinger i Ukraine udløst Alliancens indledning af en række forholdsregler af beroligende og adapterende art, for at berolige vore allierede og tilpasse vore militære organisationer til de nye sikkerhedsbetingelser i Europa«, sagde han. »Trident Lance er en del af det, som vil blive et fast og kontinuerligt aktivitetsniveau, som vil omfatte store og små øvelser for at sikre, at vore styrker er parat til at respondere med kort varsel, når det er nødvendigt.«

Generalløjtnant John Nichol森, øverstbefalende for Land Command, sagde, at øvelsen viste, at kommandoen nu endelig har nået sin fulde, operationelle evne.

»Vi har lært en enorm masse af øvelsen, men vi er også overbevist om, at vi kommer meget kapable ud af denne øvelse, og at vi som en alliance er i stand til at udføre landoperationer i stor skala«, sagde Nichol森.

Helga Zepp-LaRouche: DEN ENESTE STRATEGI TIL AT UNDGÅ KRIG – Vi skal få USA og Europa til at tilslutte sig BRIKS' nye paradigme!

»Jeg tror, at hvis den gennemsnitlige amerikaner vidste, hvor tæt vi er på Tredje Verdenskrig, ville folk strømme ud på gaderne... « »Den tidligere chef for den russiske hær generalstab ... sagde, at en konflikt mellem NATO og Rusland allerede er i gang ... at en egentlig militærmagt blot vil være denne kampagnes slutfase. Da han blev spurgt, om han mente, det endnu kunne standses, sagde han, at han mente, det ulykkeligvis ikke længere var muligt; at mekanismerne var blevet sat i gang ... «

Supplerende materiale:

Folder: [HVORFOR USA MÅ GÅ MED I BRIKS](#)

Skriv under: [RESOLUTION:](#)

[USA OG EUROPA MÅ HAVE MODET TIL AT AFVISE
GEOPOLITIK](#)

OG I STEDET SAMARBEJDE MED BRIKS

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, forberedte denne videotale den 6. dec. til Instituttets møde den 13. december i New York City, såvel som andre møder i Boston, Detroit, San Francisco og Houston.

Jeg tror, at hvis den gennemsnitlige amerikaner vidste, hvor tæt vi er på Tredje Verdenskrig, ville folk strømme ud på gaderne, og de ville kræve en ændring af Obamaregeringens aktuelle politik.

Den tidligere chef for den russiske hærs generalstab, general Juri Baluyevskij, gav for et par dage siden et interview, hvor han sagde, at en konflikt mellem NATO og Rusland allerede er i gang; at den begyndte med en informationskrig, med en enorm psykologisk kampagne, der lagde pres på befolkningens tankegang, og at en egentlig militærmagt blot vil være denne kampagnes slutfase. Da han blev spurgt, om han mente, det endnu kunne standses, sagde han, at han mente, det ulykkeligvis ikke længere var muligt; at mekanismerne var blevet sat i gang; at vore modstanderes mål er blevet klart defineret: De vil forsøge at forhindre Rusland i at blive deres ligeværdige partner, militært og økonomisk.

På en nylig konference i Slovakiet sagde premierminister Robert Fico, at han mente, at sandsynligheden for en atomkrig, der involverede flere lande end blot Ukraine og Rusland, lå på 70 %.

I går var der en gruppe mennesker i Tyskland, meget betydningsfulde dignitarere, der udstedte en appel til den tyske regering og det tyske parlament, med titlen »Igen krig i Europa? Ikke i vores navn!« [Se EIR, 12. dec., 2014; [hør Radio Schiller 8. dec.](#)] De skitserede her, hvorfor de tror, at den aktuelle politiske kurs vil føre til en krig med Rusland på kort sigt, og de appellerede til den tyske regering og til

medierne om at stoppe misinformationskampagnen og dæmoniseringen af Rusland og Kina. Apellen var underskrevet af tidl. kansler Gerhard Schröder, tidl. præsident Roman Herzog, tidl. chef for Sikkerhedskonferencen i München, Horst Teltschik, og mange betydningsfulde personer fra industrien, det politiske liv, medierne og den kulturelle verden.

Dette er vældig godt, for vi befinder os netop nu på en konfrontationskurs med Rusland på kort sigt, som udelukkende kun kan betyde civilisationens udslettelse.

Alt dette begyndte egentlig med de neokonservatives politik på det tidspunkt, da Sovjetunionen opløstes, og hvor de neokonservative besluttede at skabe et verdensimperium sammen med briterne, baseret på Det britiske Imperium som model, og baseret på det »specielle forhold« mellem Storbritannien og USA. Og på alle de skridt, man siden har taget – de 'farvede revolutioner' mod Ukraine og Georgien; forsøget på at gøre det samme i mange andre lande i verden, for at fremkalde et regimeskift i alle lande, der ikke ville underkaste sig denne idé med imperiet. Det løfte, man afgav dengang, i forbindelse med den tyske genforening, om, at man ikke ville udvide NATO's grænser frem til Ruslands grænser, blev selvsagt brudt.

Sanktionerne mod Rusland er, som den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov for nylig sagde, i virkeligheden ikke rettet mod at tvinge Rusland til at ændre sin politik, men mod at skabe en sådan økonomisk ravage i Rusland, at den russiske befolkning ville vende sig mod Putin og vælte hans regering, og dernæst ville man arbejde på en opsplittning af den Russiske Føderation.

Alt dette udgør en situation, der ikke må finde sted, for der er et alternativ. Det, som massemedierne i USA fuldstændig har udeladt, er den kendsgerning, at, siden juli måned i år, siden BRIKS-landenes topmøde i Fortaleza, Brasilien, er et fuldstændig nyt, økonomisk system i færd med at blive udviklet meget, meget hurtigt. Vi har i øjeblikket en situation, hvor

over halvdelen af menneskeheden – BRIKS-landene, de fleste sydamerikanske lande, mange asiatiske lande og endda nogle afrikanske lande, som Egypten og Sydafrika – har betrådt en vej mod en total eksplosion af økonomisk genopbygning, af udviklingsprojekter, som var blevet forbudt af IMF's betingelsespolitik i de seneste mange årtier.

I kølvandet på topmødet i Fortaleza hjælper Kina f.eks. nu Nicaragua med at bygge en sekundær Panamakanal på fem år igennem Nicaragua, som øjeblikkeligt skaber 50.000 jobs; projektet vil skabe to havne; en hovedtransportlinje fra det ene ocean til det andet; en ny by, en ny international lufthavn, og det vil transformere Nicaragua fra at være et fattigt land til at være et meget, meget forhåbningsfuldt land med fremgang.

Det samme sker i mange sydamerikanske lande; Kina hjælper Brasilien med at bygge en transkontinental jernbanelinje fra Brasilien og hele vejen til Peru. Mange af disse lande samarbejder om at bygge nye atomkraftværker, mellem Rusland og Argentina, Kina og Brasilien, Indien og Rusland og i mange andre kombinationer; og de vil også betræde vejen med en absolut fantastisk udforskning af rummet.

Disse lande har også skabt nye finansinstitutioner, som udelukkende kun er helliget finansiering af den fysiske økonomi og udviklingsprojekter, og som er hengivent loyale over for befolkningens almene vel. Der er den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, fra Kina; der er BRIKS-landenes Nye Udviklingsbank, og Shanghai Cooperation Organization er i færd med at skabe en ny bank. Ligeledes er de sydasiatiske lande i SAARC (Sydasiatisk Association for Regional Kooperation) i færd med at skabe en ny bank. Der er en ny udviklingsfond for Silkevejen.

Alle disse projekter vil gå i en meget positiv retning for at fjerne disse landes fattigdom på blot nogle få år. Siden Indiens nye premierminister Narendra Modi tiltrådte embedet,

har der været en sand eksplosion af entusiasme i Indien. Han har bebudet, at han vil bygge 100 nye byer og skabe 1 million nye jobs om måneden; han er i færd med at genoplive 30 vandstyringsprojekter, der blev sat i bero efter mordet på Indira Gandhi. Så der er en entusiasme i Indien, som I ikke kan forestille jer!

Dette samme er sandt for Kinas vedkommende: Tro ikke ét eneste ord af det, I har hørt om Kina! Jeg har været i Kina to gange i år, og jeg kan forsikre jer om, at befolkningen er absolut optimistisk. De er overbevist om, at det utrolige, kinesiske, økonomiske mirakel, som de var i stand til at præstere på blot 30 år, vil muliggøre en industriel revolution, som det tog de fleste europæiske lande, og USA, 200 år at præstere! Og da præsident Xi Jinping annoncerede den Nye Silkevej som grundlaget for en ny, økonomisk verdensorden, så betød det simpelthen, at den kinesiske regering nu tilbyder, at ethvert land, som måtte ønske at deltage, kan gentage de samme principper for dette kinesiske, økonomiske mirakel i deres eget land.

Jeg er fuldstændig sikker på, at den eneste måde, hvorpå en optrapning mod Tredje Verdenskrig kan standses, er, at vi tager imod præsident Xi Jinpings tilbud, som han kom med ved afslutningen af APEC-topmødet på en fælles pressekonference med præsident Obama. Her inviterede den kinesiske præsident Obama til, at USA og andre store lande burde tilslutte sig den Nye Silkevej og disse nye finansinstitutioner.

Jeg har ikke hørt Obama komme med noget svar, der sagde, at det ville han gøre, men jeg er fuldstændig sikker på, at de europæiske lande, som er i oprør over faren for krig, er fuldstændig i stand til at tilslutte sig BRIKS-landene med henblik på denne globale udvikling.

Og jeg appellerer til jer: Vi må få USA til at stoppe denne krigsholdning over for Rusland og Kina, og vi må få USA til at samarbejde med BRIKS om en ny, økonomisk verdensorden.

Vi vil kun komme ud af denne dødbringende fare for civilisationens eksistens, hvis vi får USA til at tilslutte sig dette nye paradigme, som disse lande allerede lever i. Tro ikke på propagandaen! Kina er baseret på konfucianske idéer netop nu; Indien har genoplivet Mahatma Gandhis og Jawaharlal Nehrus store ånd; og denne optimisme er dyb og har været smitsom for befolkningerne i disse lande. Et fuldstændig andet paradigme er allerede virksomt i disse lande, der, sammen med andre asiatiske, afrikanske og sydamerikanske lande trods alt repræsenterer civilisationens flertal.

Så lad os tilslutte os, lad os få USA og Europa til at tilslutte sig BRIKS, tilslutte sig dette nye paradigme; for det er den eneste strategi til at undgå krig, der vil virke.

Forslag til fordybelse:

Lyndon LaRouche: Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi_

Helga Zepp-LaRouche: Lær af Historien: Principperne for fysisk økonomi_

**Fra LaRouche-bevægelsen 12.
dec. 2014:**

**Post-11. september-perioden
nærmer sig sin afslutning**

med disintegrationen af Republikanernes/Wall Streets politik

11. dec. 2014 – En *EIR*-efterretningskilde var nærmest ekstatisk i dag med udgivelsen af Senatets Torturrapport. Han sagde, at han vidste, hverken Obama eller Republikanerne ville være i stand til at forhindre den. Han karakteriserede det som afslutningen af post-11. september-dynamikken. Han sagde, at den vil blive ført frem på en betydningsfuld måde, og ville bringe USA's sunde arv tilbage fra tiden før 11. september, 2001. Før George W. Bush, kunne man tilføje, og før George H.W. Bush.

»Den vil måske ikke få den tilsigtede virkning«, sagde Lyndon LaRouche, »men jeg tror, det vil føre til noget.«

For hvad var 11. september? Det var et angreb fra Det britiske Monarki med anvendelse af hemmelige, saudiske mellemmand, og som havde til hensigt at undertvinge USA under et Dick Cheney-diktatur – under det nominelle præsidentskab af coke-hovedet George W. Bush.

EIR har leveret fulde, præcise oplysninger og detaljer om det saudiske sponsorat af 11. september under daværende ambassadør til Washington, Prince Bandar, og om den proces, gennem hvilken Det britiske Monarki skabte Det saudiske Monarki af i dag, og hvordan briterne finansierede den saudiske 11. september-operation via den korrupte BAE-Al Yamamah-våbenhandel, som blev beskyttet mod undersøgelse af Tony Blair.

Det, som *EIR* har dokumenteret, vil blive offentligt understreget i en undersøgelsesrapport fra den amerikanske regering, når Obama først bliver tvunget til at fremlægge de 28 hemmeligstemplede sider af den Fælles Kongresundersøgelse

af begivenhederne den 11. september [2001], sådan, som han lovede i 2008.

Det diktatur, som var hensigten med 11. september, og som næsten blev opnået, var ikke et diktatur fra George W. Bush' side som individ. (Det er han knapt nok kvalificeret til som individ.) Det var et diktatur fra Det britiske Monarkis side, gennem dets imperiale financier-klasse: gennem Prescott Bush' imperiale financierfamilie, der finansierede nazisterne; gennem George H.W. »Rubbers« Bush, befolkningsreduktionsfanatikeren; og endelig, gennem den hjerneløse George W. Bush. Og glem ikke broder Jeb, en af stifterne af de neokonservative krigsgalninges »Projekt for et Nyt Amerikansk Århundrede«, eller PNAC.

Det er vældig godt, at Diane Feinstein[1] gjorde dette, sagde Lyndon LaRouche, netop som Republikanerne prøver på at gennemføre denne Jeb Bush-ting[2]. Tilføj ordene »Bush-ligaen«, sagde han. Det er et rigtigt godt udtryk; det bør anvendes generøst. USA ville være fordømt til bankerot eller det, der er værre, hvis denne indsats fra Republikanerne får lov til at fortsætte. Men det bliver ikke nemt at komme igennem med det, især ikke nu. Den gennemsnitlige amerikaner ville blive forvirret, sagde han: de går ikke ind for tortur eller sådan noget.

Det generelle forhold er, at den republikanske politik, den republikanske/Wall Street-politik, er i færd med at disintegre.

Under dette ligger, at den generelle trussel om en atomkrig nu er den stærke pointe for at besejre den republikanske plan.

Snarere end at være fordømt til undergang, hvilket ville ledsage enhver bevægelse hen imod et Jeb Bush-kandidatur, må vi, efter Hillary Clintons sandsynlige fjernelse af sin person fra et kandidatur, skabe en fremtid, hvor USA's grundlæggende principper, som vi i dag repræsenterer, danner grundlaget for

en diskussion, der kan resultere i en faktisk præsidentkampagne og et præsidentielt team, i hvilket Bill Clinton spiller en vigtig rolle. Som Helga Zepp-LaRouche påpegede i går aftes, så vil et sådant USA straks tilslutte sig BRIKS-systemet med nationer, der er forenet omkring virkelig, fysisk-økonomisk udvikling, der er fri for imperialisme.

I aften, blot få timer før truslen om en nedlukning af regeringen ved midnatstid kunne blive virkelig, blev et omfattende budgetforslag udsat, fordi det ikke blev vedtaget i Repræsentanternes Hus, da Demokraterne gjorde indsigelse imod en klausul, der ville have skabt en undtagelse i Dodd/Frank-loven, for at tvinge FDIC (Federal Deposit Insurance Corporation, USA's Statslige Indskudsgarantifond, -red.) til at garantere for råvarederivater. Under en indledende afstemning, om »reglen« om at tage en lov i betragtning, ville ingen Demokrat stemme for lovforslaget til trods for, at deres lederskab var enedes om det, pga. det, som helt korrekt kaldes for »Wall Street forholdsreglerne«.

Det er ingen tilfældighed, at dette sker, samtidig med, at oliepriserne styrtdykker og med øjeblikkelig virkning truer junk-værdipapirer inden for udvinding af skiferolie og -gas til en værdi af 500 mia. dollar, og hertil kommer derivater i almindelighed til billiarder af dollar.

»Spørgsmålet her«, sagde LaRouche, »drejer sig om Wall Street, og hvor tæt vi er på en nedsmeltning. Man kan ikke komme uden om spørgsmålet om Alexander Hamilton[3] og hans system. Folk tror, at de kan redde noget i form af penge, ved at undgå at bringe dette spørgsmål på bane; ved at lade som om det ikke eksisterer. Det er lige præcis det, som vil slå dem ihjel. Det er forståeligt; de er rædselsslagne; men hvis de holder fast ved det, så vil det slå dem ihjel.«

Vi må dumpe Wall Street og vende tilbage til Hamilton.

Foto: George W. Bush og Kong Abdullah af Saudi Arabien

[1] Demokratisk senator for Californien

[2] Se: Politisk Orientering v/Tom Gillesberg den 11. december 2014: Modstand mod krig i Tyskland/CIA-torturrapport/Stop Jeb Bush

[3] USA's første finansminister (1789-1795); ophavsmand til 'Det amerikanske Økonomiske System'; grundlagde USA's første Nationalbank.

Se: LaRouchePAC's Lovforslag til Genetablering af USA's Nationalbank

Politisk orientering den 11. december 2014: Modstand mod krig i Tyskland// CIA torturrapport//Stop Jeb Bush

Med formand Tom Gillesberg

Lavrov-interview med Ria Novosti en gentagelse af Putins advarsler og tilbud

9. dec. 2014 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov gav et omfattende interview til *RIA Novosti* i tirsdags, som afspejlede præsident Putins Tale til Nationen den 4. dec. Lige fra begyndelsen angreb Lavrov Den europæiske Unions rolle i det kup, der væltede den legitime regering i Ukraine.

»Vi har gentagne gange understreget, at forsøg på at tale til Rusland på ultimatumets sprog er totalt uacceptabelt og ikke vil give nogen resultater.«

Dernæst angreb Lavrov de europæiske sanktioner mod russiske banker, som, sagde han, skabte betingelserne for at dumpe billige, europæiske landbrugsvarer på de russiske markeder.

»Vi vil ikke«, sagde han, »diskutere kriterier for at hæve sanktionerne. Ansvar for at hæve sanktionerne hviler på dem, der har påtvunget dem. Hvis EU udviser almindelig sund fornuft, vil Rusland helt sikkert være klar til en konstruktiv dialog om spørgsmålet.«

Lavrov roste det fremvoksende samarbejde med Kina og bemærkede,

»Vore relationer med Kina er ikke af opportunistisk natur og er ikke rettet mod nogen. Vi er de to største stater [i verden], som rent historisk lever tæt på hinanden ... I det andet årti i det 21. århundrede har vore relationer nået et nyt niveau ... et partnerskab med omfattende ligeværd og tillid, samt strategisk interaktion ... Som vore landes ledere

gentagent påpeger, så er relationerne mellem Rusland og Kina de bedste i hele deres fælles historie.«

Han tilføjede, at

»hvis relationerne mellem andre lande var ligesom de russisk-kinesiske, ville det kun være til gavn for den internationale stabilitet og sikkerhed.«

Lavrov anslog en optimistisk tone mht. relationerne mellem Rusland og Ukraine og mindede læserne om, at Rusland har investeret 32,5-33,5 mia. dollar i Ukraine. Han roste OSCE-observatørernes arbejde og opfordrede til, at de spillede en endnu større rolle.

Lavrov understregede også, at det kølige forhold til USA ikke havde nogen indvirkning på aftalerne om begrænsning af våben, som falder inden for bindende aftaler. Han angreb imidlertid skarpt NATO's indtrængen med det formål at »inddæmme Rusland« og sagde, at man havde besluttet at suspendere »praktisk samarbejde«.

»På trods af dette«, fortsatte han, »anser vi det for nødvendigt at holde kanaler for politisk dialog åbne«.

Lavrov var også meget direkte i sin kritik af præsident Obama, der

»gentagne gange har sat Rusland på listen over globale trusler på linje med IS og Ebola-virussen. På en sådan baggrund«, tilføjede han, »virker de rettidige anmodninger fra andre amerikanske repræsentanter om at 'forene indsatsen' mod IS-terroristerne meget lidt overbevisende«.

Han sagde, at Obamaregeringen

»fortsatte sin dæmonisering af Assad samtidig med, at de forbeholdt sig ret til at anvende magt hvor som helst og når som helst, på en ensidig baggrund. Det er derfor, Obamaregeringen ikke anvendte FN's Sikkerhedsråd, da de

dannede anti-IS-koalitionen”.

Han tilføjede,

»Det er umuligt at føre krig mod terrorisme på en given fremmed nations territorium, uden at spørge dets legitime myndigheder.«

Foto: Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov

Nyhedsorientering december: Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen Introduktion v/Helga Zepp- LaRouche

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, var den 2. december 2014 hovedtaler ved et seminar for diplomater og udenrigspolitiske kredse i Washington D.C., om EIR's rapport om Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen. Vi bringer en oversættelse af hendes tale med en introduktion af Bill Jones. Helga Zepp-LaRouche understregede, at menneskehedens fremtidige skæbne vil afhænge af, om USA og Europa vil tage imod det tilbud, som præsident Xi Jinping gav præsident Obama, hvor Xi inviterede USA, og andre nationer, til at indgå i et samarbejde om udviklingsprojekter, som Kina og BRIKS-landene promoverer. Efter talen fulgte en langvarig diskussion for lukkede mikrofoner. Man kan bestille rapporten og finde den

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche: Forbundskansler Merkel står skulder ved skulder med neokonservative – »Sandsynligheden for en atomkrig er 70 %!«

8. dec. 2014 – Verden er farligt tæt på en atomar verdenskrig. Hvis vi ikke omgående ændrer den kurs, som Obamaregeringen, den britiske regering, NATO og EU har fulgt over for Rusland og Kina, trues vi af en ukontrolleret optrapning, som kunne udslette den menneskelige eksistens. Desværre har forbundskansler Merkel gjort sig til en af hovedfortalerne for denne konfrontationspolitik, lige siden sin uheldige tale i Sydney.

Præsident Putin reagerede i sin Tale til Nationen i år, på denne strategiske situation med en usædvanlig nøgtern analyse; og folk ville gøre klogt i nøje at studere og tænke over denne tekst, i stedet for at høre på de ensrettede mediers kor og de NATO-ansatte, som skriver i dem. I Kremls Georgsal, foran repræsentanter for begge parlamentets huse og andre dignitarer, leverede præsident Putin en lidenskabelig appel

til den russiske befolkning om at forsvare Ruslands eksistens – præcis, som befolkningen gjorde i Den store Fædrelandskrig imod Hitler.

I forbindelse med sanktioneerne understregede Putin, at selv uden Ukraine-krisen ville USA og dets allierede have fundet et eller andet påskud for at inddæmme Ruslands voksende kapaciteter; denne politik, sagde han, var blevet anvendt over for Rusland i årtier, for ikke at sige århundreder, hver gang, Rusland var blevet for stærk eller for uafhængig. Putin mindede – blot få timer efter et nyt terroristangreb var begyndt i Grosnyj – om de tidligere separatistkrige i Tjetjenien, hvor disse mordere med blod på hænderne konstant var blevet betegnet som »oprørere« og modtaget med stor ære. Støtten til disse separatister fra den anden side af dammen, med information, politisk og finansiel hjælp, såvel som støtte via efterretningstjenesterne, efterlader ingen tvivl om, at disse kræfter gerne så, at Rusland fulgte Jugoslavien-modellen for disintegration og opløstes. Men Hitlers forsøg på at trænge Rusland tilbage til bag Ural virkede lige så dårligt, og alle burde huske på, hvordan dette forsøg endte.

Som en åbenlys refleksion over situationen i EU tilføjede Putin:

»Selv om national stolthed for nogle europæiske lande er en længst glemt forestilling, og suverænitet en overflødig luksus, så er ægte suverænitet absolut livsnødvendigt for Rusland ... Jeg vil gerne understrege dette: Enten forbliver vi en suveræn nation, eller også opløses vi uden at efterlade os spor og mister vores identitet. Naturligvis må andre stater også forstå dette. Alle, der deltager i det offentlige liv, må forstå dette.«

Det er vigtigt, at der i det mindste melder sig nogle stemmer mod Merkels konfrontationspolitik som marionet for krigsfraktionen. Under overskriften: »Atter krig i Europa? Ikke i vores navn!« stilede 60 personligheder fra det

politiske, økonomiske og kulturelle liv en indtrængende advarsel mod en krig med Rusland til regeringen, forbundsdagen og medierne. Apellen blev initieret af den tidligere chef for München Sikkerhedskonferencen, Horst Teltschik, og blandt underskriverne var blandt andre Gerhard Schröder og Roman Herzog. I teksten lød det, at alle, der havde forsøgt med vold at ændre Ruslands status som en af Europas anerkendte magtdannelser, var mislykkedes på blodig vis, »ikke mindst Hitler-Tyskland med sit storhedsvanvid, som i 1941 gik i gang med at underkue Rusland«. Dermed har man tydeligt impliceret, i hvilken tradition repræsentanterne for konfrontationen med Rusland er placeret. I betragtning af faren for, at det ved enhver krig i Europa vil komme til anvendelse af atomvåben, er dette en mild sammenligning. Den slovakiske premierminister Robert Fico advarede for nylig på et forum, arrangeret af avisen Hospodářské Noviny, om, at der er stor fare for, at konflikten mellem Ukraine og Rusland vil udvides til en stor konflikt, hvor flere end blot disse to lande ville deltage.

»Sandsynligheden for en militærkonflikt ligger på 70 %. Jeg taler nu om en stor militærkonflikt; jeg taler ikke om en konflikt mellem Rusland og Ukraine«, sagde Fico.

Nøglefiguren i koordineringen af Ukraine-krisen og konfrontationen med Rusland er den amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Victoria Nuland, som har skabt sig et navn i historien med sin optagede telefonsamtale med den amerikanske ambassadør i Kiev, Jeffrey Pyatt. I denne samtale informerede hun Pyatt om, at Klitschko, som blev promoveret af Konrad Adenauer-stiftelsen som næste præsident i Ukraine, var uønsket, og at »vor mand Jats« (Jatsenjuk) skulle have posten. Hendes yderligere råd, »F...k EU«, afslørede både hendes sælsomme seksuelle præferencer, såvel som niveauet af hendes omgangsform. Så meget for demokratiets tilstand, hvor valg blot er en dekor i et udstillingsvindue, der dækker over de »dunkle penges« operation – i Ukraine, såvel som i USA.

Nuland er en af de personer i Obamaregeringen, hvis profil forklarer, hvorfor der ikke har været nogen positive ændringer i den imperialistiske kurs, fra Bush-Cheney-regeringen og til Obama, men at den selvsamme politik tværtimod bliver fortsat i skærpet form. Hun er gift med den neokonservative Robert Kagan, en af ophavsmændene til det »Nye amerikanske Århundrede«, det doktrin, med hvilken de neokonservative reagerede på Sovjetunionens kollaps, nemlig idéen om at etablere et angloamerikansk verdensrige med Det britiske Imperium som forbillede. Kagan var senere også medstifter af den Amerikanske Komite for Fred i Tjetjenien (eng. ACPC), der blev grundlagt i 1999 på initiativ af Brzezinski, Haig, Solarz og yderligere 100 neokonservative i begge amerikanske partier. ACPC og dens efterfølgende organisation, den Amerikanske Komite for Fred i Kaukasus, har lige siden været beskæftiget med støtte til separatister i Tjetjenien og Kaukasus, samt operationer for regimeskift i Rusland. Det er højst sandsynligt dette netværk, som Putin mente, da han talte om operationer, der blev lanceret fra »den anden side af den store dam«.

I 2004 arbejdede Nuland, på samme tid, som den »Orange Revolution« fandt sted i Ukraine – og som hun i 2013 pralede af, at man, siden den Kolde Krig, havde spenderet fem mia. dollar på – som viceudenrigspolitisk rådgiver på vicepræsident Cheneys kontor. I 2005 blev hun af George W. Bush udnævnt til amerikansk NATO-ambassadør. Som viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender var og er hun ansvarlig for politikken over for Ukraine og Rusland i Obamaregeringen. Og lige som det ikke synes at have forstyrret fr. Merkel i længere tid, at hendes mobiltelefon blev aflyttet af NSA, lige så lidt synes hun at være oprørt over, at den tyske protege Klitschko blev fejret af bordet til fordel for Nulands »Jats«.

Der er under alle omstændigheder en tidsmæssig sammenhæng mellem Merkels konfrontationstale i Sydney, som af de angloamerikanske medier blev fejret som »afslutningen på den

tyske Øst-politik«, og så Nulands diverse rejser til Kiev, Berlin og Baltikum. I oktober rejsete Nuland til Berlin, hvor hun, i anledning af Aspeninstituttets 40-års jubilæum, holdt en blodtørstig tale, hvor hun ikke blot sammenlignede Putins handlinger på Krim med ISIS' grusomheder i Mosul og spredningen af ebolavirussen i Afrika, men også, med total teatralisk patos, henvendte sig til publikum som berlinere, der endnu havde tiden med Europas deling i frisk erindring:

»Og det er netop grunden til, hvorfor vi må og kan samarbejde, til lands, til vands og i luften, og må sikre, at ethvert medlem af vores NATO-familie føler sig sikker. Lige så sikker, som De føler Dem her i Berlin. Om dette nu vil sige, at vi finansierer vores militær, eller vi moderniserer vore kampstyrker, eller vi sikrer os, at vores udstyr virker, eller om det betyder, at vi demonstrerer vores beslutsomhed mht. at indsætte denne udrustning, hvad enten det sker i følge NATO's artikel 5, eller det sker globalt.«

At sætte denne udrustning ind betyder i klart sprog at føre en atomkrig. En dag efter Putins Tale til Nationen bekendtgjorde det kinesiske Udenrigsministerium, at det ville intensivere sine relationer til Rusland og opbygge det strategiske partnerskab. Kina respekterede den vej, som Rusland er slået ind på, inklusive dets inden- og udenrigspolitik. Man havde nøje lyttet til den russiske præsidents tale. Niveaueet for tillid og samarbejde mellem de to stater var meget højt. En dag senere erklærede præsident Xi Jinping på Folkets Befrielseshærs todages konference, at produktionen af højudviklet militært udstyr skulle fremskyndes.

I USA har Lyndon LaRouche krævet Nulands fjernelse fra embedet, fordi, ved at fjerne denne afgørende forbindelsesperson, optrapningen hen imod krig i det mindste ville kunne udskydes.

Man må rette det krav mod fr. Merkel, at hun enten omgående

ophæver sanktioneerne mod Rusland og vender tilbage til et fredeligt samarbejde samtidig med, at hun accepterer præsident Xi Jinpings tilbud om, sammen med andre europæiske nationer og USA, at samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej – eller også går på pension.

Foto: Den fælles pressekonference i Beijing 12. nov. 2014 mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og den amerikanske præsident Barack Obama, hvor præsident Xi inviterede USA – og alle andre nationer, der måtte ønske det – til at deltage i det åbne koncept om ombygningen af den Nye Silkevej.

Opråb til verdens ledere om at vågne og erkende faren for atomkrig

8. dec. 2014 –

»Vi mener, at de risici, som eksisterer i form af atomvåben og den internationale dynamik, som kunne føre til, at atomvåben tages i brug, er undervurderet eller utilstrækkeligt forstået af verdens ledere. Spændinger mellem atombevæbnede stater og alliancer i det euro-atlantiske område og i både Syd- og Østasien har fortsat et modent potentiale for militære fejlregninger og optrapninger. Som et levn fra den Kolde Krig er for mange atomvåben fortsat klar til affyring med kort varsel, og øger

således i høj grad chancerne for en ulykke»,

advarede flere end 120 politiske og militære ledere og ledere med adgang til atomvåben fra 46 lande i et brev til den østrigske udenrigsminister, Sebastian Kurz, i anledning af Wienerkonferencen om den Humanitære Virkning af Atomvåben, som finder sted den 8.-9. dec. i Wien med den østrigske udenrigsminister som vært.

Fem internationale organisationer har sponsoreret brevet: Det amerikanske Råd for Atomsikkerhedslederskab og Initiativet om Atomtrussel, og det Europæiske Lederskabsnetværk og dets asiatiske og sydamerikanske modparter. Fremtrædende underskrivere er Sam Nunn, Richard Lugar og pens. gen. James Cartright fra USA; tidl. udenrigsminister David Owen og tidl. forsvarsminister Lord Browne fra Storbritannien; tidl. franske premierminister Michel Rocard; tidl. tyske forsvarsminister Volker Ruhe; tidl. svenske udenrigsminister og IAEA-chef Hans Blix; tidl. australske premierminister Malcolm Fraser, samt mange andre.

Pave Frans sendte et budskab til Wienerkonferencen med en opfordring til, at udvikling erstatter atomvåbenafskrækkelse og doktrinen om Gensidigt Garanteret Ødelæggelse, som grundlag for

»fredelig sameksistens mellem folkeslag og stater. Nutidens og fremtidens ungdom fortjener langt bedre. De fortjener en fredelig verdensorden baseret på foreningen af den menneskelige familie«, skrev han. »Fred må være bygget på retfærdighed, socioøkonomisk udvikling, frihed, respekt for grundlæggende menneskerettigheder, alles deltagelse i offentlige anliggender og opbygningen af tillid mellem folkene. Pave Poul VI erklærede dette på en kortfattet måde i sit officielle pavebrev *Populorum Progressio*[1]: 'Udvikling er det nye navn for fred'«.

Tidligere chef for Det internationale Energiagentur (IAEA),

Mohammed el-Baradei, sendte et budskab med en advarsel om den voksende fare for, at verden

»går i søvne lige lukt ud i ødelæggelse« under verdens »dysfunktionelle fælles sikkerhedssystem«.

»Krig og fred, som så mange menneskelige vilkår, er selvskabte. Det afhænger af de omgivelser, vi konstruerer, og den tankegang, vi dyrker. Det, vi behøver, er en tankegang baseret på retfærdig behandling, tillid, gensidig respekt og dialog, og ikke forskellige standarder for forskellige grupper, polarisering, ydmygelse og diktater. Og det bør være en tankegang, der forstår, at, i vor globaliserede verden vil vi enten lykkes sammen, eller fejle hver for sig. Hvis vi arbejder på at fjerne drivkraften bag usikkerhed og krig, så er chancen den, at vi vil være i stand til at undgå, eller i det mindste afbøde, de fleste krige. Hvis vi arbejder på drivkraften bag fred, så er chancen den, at vi vil blive i stand til at genoprette vores rationalitet og forstå, at vi tilhører en og samme menneskeart«, skrev han.

Det strategiske grundlag for at frembringe netop dette nødvendige skift fra krig til global udvikling i et miljø baseret på tillid, står krystalklart i Schiller Instituttets resolution, »Europa og USA må tilslutte sig BRIKS!«, som i øjeblikket cirkuleres af LaRouche Political Action Committee i USA, og på mange andre sprog af LaRouche-bevægelsen over hele verden.

Foto: Mohammed el-Baradei var chef for IAEA fra 1997 til 2006

[1] »Udvikling af folkeslagene«: Et pavebrev skrevet af Pave Poul VI, der handlede om, at økonomien i verden bør tjene menneskeheden og ikke kun de få. Det blev udgivet 26. marts 1967.